

NRIC

You won't change anything

FOREIGN COUNTRY

Abel Yilde Boonik 835

NRIC

Thats where you belong

Thats where all your friends are

אמר זה חי וכו' אמרו לו מנין אתה יודע אמר להם אם שגורה תפלתי צפי כו' חכו שמחה לאיש פי"ע מענה פיו דהיינו תפלתו של האיש לדיק אם שגורה צפיו אז שמחה הוא לו שיודע שתפלתו רלווי' מקובלת לפני המקום ז"ה *

או יאמר דהנה יש צי' מדרגות בדיקות * אי' מדרגות יראה היא הנקי' בשם יעקב* כמיש' אל תירא עבדי יעקב ונאלץ מלינו יראה אלל יעקב* והצי' היא מדרגת העובד מאהבה היא הנקי' בשם ישראל* דהיינו ישר אל שהוא מודה ומשבח להשי"ת ז"ה ציירות ומשכחות והוא ע"י אהבה רבה ואיתא בחובות הלבושות שר"ך האדם לקבל על עצמו תנאי הגירות בעוה"ז כאשר האדם שהוא גר בארץ אחרת והוא שפל ונצי' בעיניו מאד שאין לו על מי לפנות ותמיד בכל רגע הוא בעמוד ולא קאי וממחר לעשות פעולותיו והלעפרותו בשעה מועפת זו כמו כן לריך להיות העוה"ז נדמה בעיני האדם כאשר מבואר שם באר היטב בלחות לשונו הך והטבור * חכו מדרגת יראה שרואה בשפלותו ומתיירה מהבורא ז"ה הגדול והנורא' והנה הלדיק לריך להיות עובד בשני המדרגות דהיינו מדרגת יראה. הוא התנאי הגירות והשפלות * ובמדרגת אהבה שהוא לחשב תמיד רוממות אל וגדלותו * והפעולה המציאה את האדם לירי אהבה הוא המחשבי' הטבורה הזכה והגלולה דהיינו שיסיר ממנו כל מחשבת חון ולמעט דיבורו בעיני העוה"ז כי' לנורך גדול ואותו הלערכי יחי' ג"כ לעבודתו ית"ש ולחשב תמיד רוממות א' ושיהא הילוכו בקדושה ודיבורו בקדושה ציראת אל כל היום ועי"ז הוא בא לאהבה רבה ושלמה חכו פי' הפסוק שמחה לאיש דהיינו שהפסוק מלמדנו איך לבא לירי אהבה שהיא השמח' ואמר באיזה פעולה יבא שמחה לאיש לדיק במענה הוא לשון עינו וסיגוף דהיינו ע"י שהוא מענה ומסנף את פיו מדבר דבר שאינו לורך גבוה וישמור פיו ולשונו מאד לדבר בקדושה ועי"ז מחשבתו טהורה להיות מחשב רוממות אל וגדלותו ובא לירי אהבה הבורא ית' ובמלותיו חפץ מאד חכו גרים ותושבים אחס עמדי שהקצ"ה מלווה לישראל שיהיו עובדי' אותו בשני המדרגות הנ"ל דהיינו גירות היא קיראי' ותושבים זה היא מדרגות אהבה כי הנשמה הבאה מלמעלי' והלכה בכל העולמות עד העולם התחתון הזה לריכה להיות ג"כ מחשבת תמיד בעולמות עליוני' שהיתה בהם תושב' חכו רוממות אל חכו פי' הפסוק גר אנכי שאמ"י דוד המלך ע"ה רבש"ע מדרגות יראה היא הגירות והשפלות יש צי' איך על זאח

אחפול אל תסתור ממני מלוותיך הוא מדרגת אהבה הפנימיות שבמלוותיך שיהא פי' אהבה ודיקות כנ"ל * או יאמר דהנה כבר כתבנו מזה דהלדיק השלם יכול לבטל כל הגירות הקצ"ה גור ולידיק מבטל והוא ע"י שהלדיק הוא מופרש ומובדל מעיני עסקי העולם הזה והוא כאלו אינו בעולם הזה כלל: ומחמת דבר זה קדושתו הרבה מאד כדמיון המלאכי' שזולין זה לזה אי' מקו' כבודו שהם סוברי' להשי"ת ז"ה ונמלא המלאכים ומחמת זה מודים ומשבחים עוה"ז שהם אינם צו והלדיקים שואבים ומקבלים הקדוש מהעולי' העליוני' שסברתם צהיפך המלאכים והלדיק המופרש ומובדל מהעוה"ז הוא שואב ג"כ הקדוש מהעוה"ז כדמיון המלאכי' שגם הוא כאילו אינו צוה העולם כלל מחמת גודל פרישותו וקדושתו ויש לדיק כזה אהבת המלאכים ויראת המלאכים ומדרגתם הוא יותר מהם ולהלדיק כזה לא יעשה ה' דבר כי' גילה סודו לעבדיו כמיש' באברהם המכסה אתו כו' ויודע הלדיק להתפלל ולבטל חכו שאמר דוד גר אנכי בארץ דהיינו שאני מובדל ומופרש מכל גשמי עוה"ז לכן אל תסתור ממני מלוותיך פי' הליוויים שאתה מלווה בעולם הודיעני מקדם כדי שאוכל לתתקם ע"י תפלתי הזכה *

במשלי שמחה לאיש במענה פיו* י"ל ע"פ דחיתא צמי' ריח בן דוסא כשהי' מתפלל על החולה

האחות והכתב של התורי' הקדוש' הוא הלבוש והגוף של התורי': והפנימות והנסתרות של התורי' היא הנפש של התורי': והלדיק העוסק בתורי' לשמ' זוכי' לדברים הרבי' ומגלין לו רי' התורי' דהיינו שזוכי' להשיג הפנימיות של התורי' * חכו דלמדין בגמרא דאנכי הוא ר"ת אלא נפשי כתבית יבנית דהיינו כנ"ל שהשי"ת ז"ה נתן הפנימיות היא הנפש בתוך הכתב * ומחמת גדול הדביקות של הלדיק העוסק בתורי' לשמ' הוא מעלי' את התורי' ומקשרי' מעולם לעולם עד אין סוף ז"ה וצ"ה * חכו שנאמר ברוך ד' פי' התורי' הנקראת ברוך ד' שהיא הנריכי' העליוני' שממני הולכין כל הרחמים והשפעות היא מהעולם ועד עולם * והיינו אוריינתא וקצ"ה חד דהיינו ע"י הלדיק המקשרי' מהעולם לעולם עד א"ס צ"ה * חכו פי' הפסוק תורת ד' תמימה משבת נפש פי' ע"י הלדיק המשיב את הנפש היא הפנימות של תורי' למעלי' למעלי' עד א"ס צ"ה עי"ז היא תמימי' חכו שאמר דוד המלך ע"ה גר אנכי בארץ ר"ל הפנימות שמרומי' כתבית אנכי שמרומי' על הנפש הנתוני' בתוך הכתב אלא נפשי כתבית כו' הוא כמו גר בארץ שאין העסק התורי' אלל העולם כ"כ בשלימות להשיג הפנימיות פי' האור הפנימי הגנף והנסתר במלוותיך בזן נקשתי אל תסתור ממני מלוותיך שחוכני להשיג ריזין דלוריינתא באמת *

או יאמר דהנה כבר כתבנו מזה דהלדיק השלם יכול לבטל כל הגירות הקצ"ה גור ולידיק מבטל והוא ע"י שהלדיק הוא מופרש ומובדל מעיני עסקי העולם הזה והוא כאלו אינו בעולם הזה כלל: ומחמת דבר זה קדושתו הרבה מאד כדמיון המלאכי' שזולין זה לזה אי' מקו' כבודו שהם סוברי' להשי"ת ז"ה ונמלא המלאכים ומחמת זה מודים ומשבחים עוה"ז שהם אינם צו והלדיקים שואבים ומקבלים הקדוש מהעולי' העליוני' שסברתם צהיפך המלאכים והלדיק המופרש ומובדל מהעוה"ז הוא שואב ג"כ הקדוש מהעוה"ז כדמיון המלאכי' שגם הוא כאילו אינו צוה העולם כלל מחמת גודל פרישותו וקדושתו ויש לדיק כזה אהבת המלאכים ויראת המלאכים ומדרגתם הוא יותר מהם ולהלדיק כזה לא יעשה ה' דבר כי' גילה סודו לעבדיו כמיש' באברהם המכסה אתו כו' ויודע הלדיק להתפלל ולבטל חכו שאמר דוד גר אנכי בארץ דהיינו שאני מובדל ומופרש מכל גשמי עוה"ז לכן אל תסתור ממני מלוותיך פי' הליוויים שאתה מלווה בעולם הודיעני מקדם כדי שאוכל לתתקם ע"י תפלתי הזכה *

במשלי שמחה לאיש במענה פיו* י"ל ע"פ דחיתא צמי' ריח בן דוסא כשהי' מתפלל על החולה

דהיינו ששני העולמות באים אל האחדות בספירה א' והיינו תמימים ושני עשורים דכל אחד כולו מעשר וע"ז פועל הד"ק סולת היינו השפעה נקי* מנחה ר"ל שעושה נחת רוח להבורא ב"ה שגורם השפעה למעלה בעולמות העליונים* כלולה בשמן: דכתיב טוב שם משמן טוב* ר"ל הד"קיס מהפכים מדת ה"ד למדת הרחמים ע"י אור תורתם דאור נקי* שמן והיינו שלומדים תורה לשמה ומעלים אורות גדולים ע"י לימודם והו עוב שם ר"ל זה שהשם נעשה טוב שנהפך לרחמים הוא ע"י שמן הטוב הוא התורה והאור העולה ע"י הד"קיס* וזהו כלולה בשמן היינו שיחא כלול בצור התורה*

וזהו יש נוחלין ומנחלין ר"ל אותם הד"קיי ההולכים במדרגתם ע"י עולם הנקי יש: נוחלים ר"ל שהם נוחלין מלמעלה השפעה להמשיכה למטה ומנחלין היינו שהם גורמים השפעה למעלה בעולמות עליוני ע"ד ישראל מפרנסין לאביה שבשמים* ומפרש המשנה נוחלין ומנחלין בניים למקום והוא היינו ישראל והו הד"קיס הנקראים בניים למקום והוא הכניס מנחלין אותו ית"ש השפעה למעלה והוא את הבנים והוא נותן לנו השפעה למטה* והו וממדבר מתנה כו' דהיינו שצריך הד"ק לעשות עלמו כמדבר ואז ניתן לו התורה במתני: וממתנה נחליאל ר"ל שמנחיל התורה לאל ית' ומנחליאל בנות ר"ל ע"י נותן השפעה למעלה בעולמות העליונים ומבמות הגיא פי' שממשיך השפעה למטה: והאחין מן האב פי' שגם זה גורם השפעה בשם אחדות בין ישראל ואחין הוא מלשון מנחה מן האב פי' ע"י אב אחד לכולם ע"י יש להם אחדות גמור* ויש נוחלין ולא מנחלין: דאיתא בגמ' אורך ימים צינינה כו' אלא העוסק לשמה יש לו גם אורך ימים והעוסק' שלא לשמה עושר וכבוד לבד והיינו שהוא עכ"פ גורם השפעה למטה אבל לא למעלה בעולמות עליונים ועיקר עסק התורה הקדוש' לריך להיות לשמי' ע"י ז' וכל לבא לדעת את ה' ולהכיר גדולותיו ונפלאותיו ולהדבק עלמו בחלקות והו וידבר כו' את כל הדברים לאמר אנכי כו' ר"ל שהש"י ב"ה אמר לנו כל הדברים היינו כל התורה כולה כדי לאמר אנכי ה' אלהיך פי' ע"י התורה יחי' יכול לומר חלקותו לנו: ובכל זה התירו לנו חכמים קצת ואמרו לעולם לימוד אדם כו' שמתוך כך יבא לשמה שגורם היסוד והעיקר הוא לשמה כדי להשיג חלקותו ית"ש ומה שאמרו שנותר ללמוד שלא לשמה הוא כדי שלא ילך האדם בטל לגמרי חלילה וישועמים והו שמע בני מוסר אביך רמו בזה העסק בתורה לשמה והאריך הוא הדרך ללמדה לשמה ומפרש שיחא התורה כשתלמוד אותה למוסר לך שתייסק ותוכיח אותך שתלמוד לשמה ובדיקותו ע"י והוא נקי* בן לאב הוא הבורא ב"ה* ואל תטוש

תורת אמןך ר"ל עכ"פ אל תעוז את התור' לגמרי חלילה ולמוד אפילו שלא לשמה שזה נקי* בשם נוקבא שאינו אלא מקבל ולא משפיע* והו יש נוחלין ולא מנחלין הכן את האם היינו הלומד שלא לשמה הנקרא בשם נוק' שזה אינו אלא נוחל השפע למטה וכנ"ל*

זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אריתיה נר' בצירוף הפסוק בואת יבא אהרן אל הקודש כפר בן בקר י"ל הפי' כי ידוע שהשכיני נקי זאת שהוא דין והמתקת הדיני' לריך להיות בדוגמתו דהיינו עם גבור' שבחסד שהשורש הוא חסד הוא ממתיק חסד שבגבורה ונעשה הכל חסד והו בואת כו' כפר דהו דייס כידוע בן בקר הוא חסד מלשון נוקר והיינו גבור' שבחסד נקי* בן שהשורש הוא חסד וע"ז נמתקין הדינים ונעשים רחמים גמורים* והו זאת מנוחתי עדי עד פה אשב ר"ל שזאת כנ"ל היא מנוחתי מחמת שאני ממתיק הדינים עד פ"ה אשב והיינו פ"ה עם הכולל הוא גימטרי' חלקי אשב פי' שאני משיב ומספק הדין לרחמי' גמורים* כי אריתיה מחמת שתאוותי תמיד על זאת והבן*

אשרי יושבי ביתך כו' אשרי העם כו' י"ל דהנה איתא בגמ' חסידים הראשונים היו שוהים שעה אחת כו' וכוונתם הי' כדי לזכך ולטהר את מחשבתם ולדבק עלמם בעולמות עליונים עד הגיעם קרוב להפשטות הגשמיות כמבואר בש"ע א"ח רק א"כ בשעת התפלה הדיבור של תפלתם הקדושה נתלבש מנילח במחשבותם הקודמות והו פי' הגמ' מחשבה טובה הקב"ה מלרפה למעש' היינו דהיינו שהוא מעש' נגד המחשב' * ועוד יש מדרג' גדול' מו דהיינו בשעת התפלה מחשבים ג"כ בעולמות ודבוקים שם כאלו אינם בזה העולם כלל ומבדק מנילח אשרי יושבי ביתך פי' שיושבים בעולמות עליונים עוד יהללך סלה ר"ל אפי' בשעת תפלתם אשרי העם שככה לו דהנה הקב"ה נתן לד"קיי מתני' שיחא כה בידם לבטל גזירות ולהמתיק הדינים כאשר כתבנו מזה פעמים הרבה* ונקדים לפרש מה שאנו אומרים כי כל חלקי העמים אלינים* ודי' שמים עשה ולבאורה ח"ך מקושר שיחא לרישא וגם הי' לכתוב ודי' חלקיו כדבר והיפוכו: אך נר' דהני' ידוע שכל האומות הם תחת השמים המושל עליהם ומנהיגים והשר אינו יכול לחמוול להם על סרחונם* אבל אנהנו בני ישראל אין לנו שום שר ומנהיג רק הבורא ב"ה שבכבודו ובעלמו ומחמתם הקדו הגדולים נתן כה ביד הד"קיס להמתיק דינים ולבטל מנמו כל הגזירות ולפעמים חלילה הקטרונו גדול ואין כה כ"כ ביד הד"ק להמתיקו ובעולם העליון הוא עלמא דקשוט

מדיטציה
THINK
CONNECT
מדיטציה
HEAD
THOUGHT
CONNECT
כ"כ

תורה
87

נועם ליקוטי שושנה אלימלך

ואזו הש"ת צ"ה ברוב רחמיו וחסדיו הגדולים משיב להמקטרג הדין עמך וכתוב בתורתו אם לא בריתי חוקות שמים וארץ לא שמתי וכיון שאתה אומר שבני חטאו לפני א"כ אחריב ואבטל שמים וארץ וכל אשר בהם * ואז בשמעו כך הוא מירתת מאד מדבר הזה מפני שגם הוא יהי בטל כשלא יהי שמים וארץ * ואז גם הוא חוזר מדבריו ונהפוך לסיגור חסו כי כל חלקי העמים אלילים והם מקטריגים עלינו והפעולה לזה וד' שמים עשה כ"ל * וזה שאמר דוד המלך ע"ה השמים שמים לד' כ"ל שהשמים הם לד' פ"י להו"ה המרמז לרחמים שע"י השמים נהפך הדין לרחמים כ"ל וזה הש"ת צ"ה בעלמו עוש' דבר זה * והארץ נתן לבני אדם פ"י שגם נתן כח ללדיקים אשר בארץ שיהא כח בידם להמתיק הדינים : וזהו אשרי העם שככה לו מלשון וחמת המלך שככה פ"י אשוריו להעם כש"ם לדיקים כאלו בעולם אשר כח בידם לשכך כעם וחימה ולהשקיט הדינים והקטרוג' ממנו אשרי העם שד' אלהיו ר"ל כ"ל שאף לפעמי' חלילי שהקטרוג גדול ואין כח ביד הדיק להמתיקו ואז הקב"ה עוש' פעולתו בכבודו ובעלמו להמתיקו ע"י תשובת שמים וארץ ומבטל הדינים ומהפכן לרחמים גדולים עלינו ועל כל ישראל חמ"ן :

טוב ד' לכל נר' דהעוה"ב נקר' הכל כדאיתא בגמרא שלש' הקב"ה הטועימן מעין עוה"ב אברהם יחזק יעקב שנאמר בכל מכל כל * חסו טוב פ"י המעשים טובים של אדם הקב"ה עושה מהם סגולה לעולם הבא * חסו ד' לכל שהוא משלם לו בעוה"ב הנקרא כל : ורחמיו על כל מעשיו פ"י ועיני עוה"ב שהש"ת נותן לאדם שהם נקרא מעשיו שהם צוה העולם העש"י הם אינם אלא מזל הרחמים והחסד מהצורה צ"ה *

אני בלדק אחזה פניך אשבעה בהקץ תמונתך ר"ל דכך אמר דוד מחמת שהי' אוהב ישראל וחשק מאד להטיב לישראל להסיר מהם כל דינים ואמר אני בלדק פ"י בלדקי ותפלי הנקרא ג"כ לדקה כמרומו במילת נדק' י' חמנין ק' צרכות ד' קדושות כידוע וכל מה שאני עוש' זה הכל בשביל ישראל לחסו מהם הפנים של זעם וזו היא אחזה פניך ובאחה אופן יהי' לי שכר לעוה"ב אינו כ"א ע"י שאני מחשב תמיד בעולמות עליונים ועוסק תמיד ברוממותך חו' אשבעה בעולם הבא הוא בהקץ תמונתך כמו בשביל הקיץ תמונתך מה שאני מקיץ ומעורר עלמי להשב' בתמונתך * אבל השורש המנות המעשים טובים אני נותן לישראל להשפיע עליהם רחמים *

או יאמר ונקדים פסוק לא יהי' לך חלקים אחרים על פני שמלת על פני חין לו פ"י ונר' דהני הדיק צראותו להמתיק דינים ולבטלם לריד לעשות זה בהסתר דבר עד מאד מפני המקטרג שלא יבין בו * והפנים הוא נגלה וחסו לא יהי' לך חלקים אחרים על פני פ"י שלא יהיו לך הדינים שהם חלקים אחרים שלא יהיו לך פ"י שלך שלא יהיו נמתקים כשהיו על פני כשתעש' זה בנגלי כ"א בנסתר כ"ל וזהו אשרי העם שככה לו שפ"י כ"ל שיש לדיק שיוכל לשכך הדינים בסתר ולו דייקא שהוא לשון נסתר * אשרי העם שד' חלקיו דהנה יש עוד אופן להמתיק דינים היינו כשישראל הם באחדות והיינו ד' חלקיו לשון יחיד שהם כולם כאיש אחד ואשרי להם שהדינים נמתקים מאליהם *

העושה תפלתו קבע חין תפלתו תחנונים ע"ד המשל אדם הנמסכל באיזה חפץ טוב ואינו משים אל לב מדי יום מעלות החפץ שהוא אז החפץ שהוא אינו נושא חן בעיניו מחמת הרגל בו : ותחנונים הוא לשון חן והיינו מי שעוש' תפלתו קבע פ"י שאינו מתאמץ עלמו בכל יום בתפוקת יתיר יתר מיום הקודם לו חין תפלתו תחנונים שאין נושאת חן בעיניו : וחסו ד' חנינו לך קוינו פ"י מחמת שלך כל תפוקתינו ומקיים אהבתנו לך לךך הוא לחן מרחמי' לנו עד מאד *

קרם ידעתי מעדותך כי לעולם יסדתם כו' בהקדים לפרש ע"ד הרמז כי"ד עולה בכבש פ"י כי"ד עולה ממדרגים למדרגה ומפרש ופנה לקובץ פ"י שיפנה עלמו : לסיביות ישראל להשפיע להם די לרכיבה דרומית ר"ל הרולה לצא אל החכמי' כמו הרולה להחכים יורים מרחמי' פ"י מיד בקומנו צבוקר לא יפנה רק אל הסור' שמה יצא לו שיריח אור גדול וחסו השמש יא' על הארץ פ"י כשיבא הבהירות על הארץ הוא הגוף ע"י עסק הסור' ולוט בא לוערה ר"ל יתה"ר הנקרא לוט

* DEFINITION of the DAY - WHAT you DO in MORNING for 1-2 hours

גבר

אנימא
למ
מחזק

הנחמה
ע"י
עצרת
+
ע"י
תפלות
ON
אומר
א"ת
עצרת
א' אצ"ה

SECRET

לרוקע הארץ על המים נרא' דהנה העולם נברא בארבע יסודות ארמ"ע ויסוד העפר הוא דבר עבד וחומר הממשיך את האדם לתאות הגופניות ולכן הוא קשה מאוד לפעמים לשבר כח התאווה ע"י שלא קדשו עלמם אציו וחמו בשע' השמים ויסוד העפר הוא גדול בו ע"י וזהו דאמרין גנמי' במקום שבעלי תשוב' עומדים אין לדיקים גמורים יכולין לעמוד והוא לכאורה דבר זר שהלדיק דמעיקרא לא יהי' יכול לעמוד במחילת אשר מעולם עבר ושנה ועשה תשובה אלא מחמת שבעל תשוב' קשה לו לפרוד מתאוות הגופניות ע"י שחומר עבד ואעפ"כ הוא משבר עלמו בכל כחו את תאוותיו ולכן שכרו הרבה מאוד * אבל יסוד המים הוא ממשיך את האדם לעבודת הבורא ית"ש ונמלא זה חסד אל על האדם שמשבר כח תאוותיו ומגביר יסוד המים על העפר * וזהו לרוקע הארץ על המים פי' רוקע הוא לשון חיזוק כפירש"י על יהי' רוקע בתוך המים * והיינו לרוקע הארץ על המים פי' שברא הקב"ה יסוד העפר שהוא חזק יותר מיסוד המים שהוא ממשיך את האדם לתאוות כנ"ל כי לעולם חסדו למען ישבר האדם את כח תאוותו אף שקשה עליו מאד וע"י חסדים גדולים באים לעולם:

א"ת
Father Yid
dental
א"ת
Shikse
ק"ת

ייסב חזקיהו פניו אל הקיר כו' כי בגמרא אמר' המתפלל לריך שלא יהי' דבר חוץ בינו ובין הקיר * ועוד אמרו שלש' דברים מזכירין כו' וא' מהן קיר נטוי כי כשהולך אדם תחת הקיר נטוי בודקין אותו אם ראוי לנס שלא תפול הקיר עליו ובגמרא הראשון יש לדקדק בלשון הקיר בה"א הידוע ולמה לא אמר סתם בינו לבין קיר אך עפ"י הגמרא שני' הוא מדויק שפיר והפי' הוא כך לפי שאדם קודם התפיל' לריך לטהר מחשבותיו שיהיו בלי שום פיגול ולפשפש במעשיו אם חטא לעשות תשוב' שלימי' שחולל התפיל' לעלות בלי שום מסך המבדיל רק זכ' וברורה בלי פיגול כלל ובודאי האדם המדקדק על עלמו להרהר בתשוב' תמיד ולפשפש במעשיו כראוי וממילא הוא מטוהר ומנוקב מכל עון וחטא ומותר לו לילך תחת קיר נטוי כי אף שיבדקו בו י"א זכאי כי התשוב' מועלת לכל ומגיני' עליו: זהו הוא הפי' המתפלל לריך שלא יהי' דבר חוץ בינו ובין הקיר פירושו הקיר הידוע דהיינו קיר נטוי פי' שריך לפשפש כ"כ עד שלא יהא לו הקיר נטוי חזי' אף אם יעבור תחתיו ואז ילך להתפלל ובודאי תהי' תפלתו זכ' וברור' ותעש' פירות למעל' ושורש למטי' וזהו שנאמר בחזקיהו ויסב חזקיהו פניו אל הקיר פי' כדלעיל שפשפש במעשיו כ"כ עד שלא תהי' הקיר הפסק בינו לבני' ואז הית' תפלתו זכ' מאד וק"ל *

No
Correction
anything
wrong
No
distraction
CONFESS
before
I pray
CONFESS
I'm sorry

הוגעתם את ד' בדברייכם כי האדם לריך להיות מחשבותיו כ"כ צוררים עד שכל הדברים שידבר שלא יהי' לריך ויגיעו עד כסא הכבוד ויעשו פרי וכל עבודת האד' לריך זאת להיות תמיד דבוק בו י"ת וכאשר ידבר א"ז דיבור יהי' מחשבתו בז' הדיבור הכל לכבוד הבורא ב"ה ואף שידבר בלרכי העולם כוונתו יהי' לשמים וזה הוא הפי' בפסוק הוגעתם ה' בדברייכם הפסוק מלמדנו שנהי' דברינו כ"כ צוררים עד שיגיעו אל הבורא ב"ה וזה פי' הפסוק כל הדברים יגיעים לא יוכל איש לדבר כי לריך לעבוד על זה המדרגה תמיד שיגיעו דבריו אל הבורא ב"ה ולא יסבור שכבר הוא במדרגה זו לפי שזה לריך עבוד' תמידית ושפלות האדם שהוא ההכנע' והסגיוות וכשיסבור שכבר הוא במדרג' זו ח"כ יש לו גאות וכיון שיש לו גאות בודאי אין לו מדרגה זו * וזהו כל הדברים יגיעים דהיינו הדברים שאחיה סוכר שכבר הגיעו אל ה' ית' ב"ה בודאי לא יוכל איש לדבר כי בודאי אינו כך כיון שסוכר כך כדלעיל וק"ל *

א"ת
א"ת

ההופכי הבור אגם מים חלמיש למעינו מים נרי' כי יש שני לדיקים * הלדיק האחד יש שממתיק דינים בעבודתו הקדושה שמהפך מדה"ד למדה"ר * ועוד יש לדיק שאינו עושה שום פעול' לזה אלא שמכח נדקתו הגדולה ממילא אין הדין יכול לשלוט כלל והחסדים גוברים בזכותו * וזה הוא ההופכי כו' כי הדיני' נק' זור שהם קשים כמו האבן והלדיק מהפך אותם לרחמים ואורבני' ממשיך חסדים וזהו ההופכי הבור שהם הדיני' להיות אגם מים שהם מרומזין אל החסד * חלמיש הוא הלדיק היותר גדול וחזק כמו חלמיש הזה למעינו כמו למענו מים כלומר בשבילו לבד בלי שום פעולה רק שזכותו מגין וזה השפט על ידו *

שמרו משפט ועשו לדקה כי קרובה ישועתי בצ"ח * דליתא גנמי' כל העוסק בתורה ובג"ח ומתפלל עם הליבור כאלו פדאני לי ולבני כו' ולכאור' הלא עסק התורי' הכל בכלל כי זה עיקר עסק התורי' לשמה לשמור ולעשות ולקיים ולמה פרט את אלו ג"ח ומפלי' עם הליבור * וכל דליתא גנמי' כל העוסק בתורי' לבד דומה כמי שאין לו חלקי אלא בתורה וג"ח ועוד ליתא בפסוק גומל גפשו איש חסד ויבואר הכל בסיגנון א' דהנה אנו מתפללין כרחם אב על בנים כו' ולכאור' איך אנו מתפללין שירחם ד' עלינו רק כרחם אב בודאי רחמי' השי"ת עלינו הם אין קץ * אך נרי' דהי' הרחמי' של הבורא ב"ה הם כאשר אנו הולכים בדרכיו ומתנהגים כשורה

20 y of your life * א"ת
"TRUTH LOVED LIES" * א"ת
"TRUTH DESIRED LIARS"

יגעת מלא - מצוי"ת ינעם ליקוטי שושנה אלימלך

אמרי ספר
 תוספתא
 אגרות
 אגרות
 אגרות

בתוכס עד כי טוב שנהפכין לרחמים וטוב על ישראל
 נחח חמץ *

יבואר הפסוק ה"ל על זאת יתפלל כל חסיד כו' פי' חסיד יתפלל אליך על כללות ישראל להשפיע להם רחמים וחסדים ואמר לעת מלוא דהיינו כשיגיע הלדיק לעת הזאת וממילא המדרג' הזאת שעי' ישפיע להם לישראל ופן מחמת זה יצבה לבו קלת כנ"ל לכן אמר רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו דהיינו שיכניס עלמו במדת ענווה דהיינו שיחשוב מי יתן שעי' תפלתו יפעול רק לשטף מים רבים כו' הם הקליפו' אליו לא יגיעו וממילא עיי' אהבה ואהדות של הלדיק ובהשטרף לזה מדת ענווה הוא מעורר רחמי' גדולין וחסדים על ישראל אכ"ר *

זקני ת"ח כל זמן שמזקינים דעתם מתיישבת עליהן י"ל הפי' לפי מה שפרשתי אין לו אלא זירח השורש שלריך האדם להיות תמיד בהכנע' גדול' אף שהוא במדרגות גדולות לא יחזיק עלמו אלא כמתחיל בעבודת הצורא ית"ש שהוא הזירח שהוא תחילת עבוד' המציא' לידי עבודת הצורא ד"ה ית"ש ע"ד שאמר התנא זריות מביא לידי נקיות עד לידי רוח' ונמלא הזירח היא התחיל' ולריך המוכיח המו' צטוב על ישראל עיקר לזוות להם שלא יחזיקו עלמם לעולם רק במדרג' זירח וחבו אין לו אלא זירח מיד ולדורות ר"ל אף אחר שיהי' לך כל המדרגות אעפ"כ לעולם לא תחזיק עלמך אלא כמתחיל בעבוד' עיין בחיבורי על סדר הפרשיות דפי' תזוה באריכות שס תמלא מרגוע לנפשך : זה הכוונ' ג"כ דחכם הוא נקרא הממולא בכל החכמות שבעולם ותלמוד חכם הוא הלומד אלל החכם כמו תלמוד לחכם ולכן אמרו זקני ת"ח פי' מי שמחזיק עלמו לתלמוד אפי' בזקנותו דהיינו שהוא מוכנע גדול שאפילו צעת זקנותו שאז פסק כח הילכה' צודאי' הוא יותר במעלות ומדות טובות מבחרותו ואעפ"כ מחזיק עלמו לתלמוד ונמלא כל זמן שמזקינן דעתן מתיישבת עליהן : זהו פי' ת"ח מרבים שלום בעולם פי' אותם חכמים המחזיקים עלמם לתלמידים והם מוכרחים תמיד להתגבר בעבודתו בכל פעם יותר הם מרבים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה וגורמים ברכות והשפעות לעולם התחתון ח"ש שלמה המלך ע"ה אמרתי אחכמה ויהי רחוקה ממני פי' כתיישבתי בדעתי שעיקר השורש שאחכים הוא עיי' שהיא רחוקה ממני * פי' שאהי' במדרג' זו כאלו לא נגעתי בתור' כלל וזה אחכמה צודאי' שזה עיקר גדול לאדם שיכיל ויבין בדעתו לו אלק' שניס יחי' לא ישיג עיקר שורש חכמות חלקות שהוא דבר שהוא אין לו סוף ולא ערך וכל מה שיחבצר אדם בעבודתו ית"ש ויתעלי' * כל פעם יבין אז יותר שאינו מבין כלל והוא רחוק מאוד מהחכמ' העליונ' והשם ברחמינו וחסדיו המרובים יעזרו להבין ולהשכיל על כל היל' באמת אכ"ר *

אגרות
 אגרות
 אגרות
 אגרות

רחש לבי דבר טוב כו' עד לשוני כו' * כר' לפע"ד לפרש כל הפסוקים ה"ל בחדא מחתא ועל פיהם יבואר גם הפסוק הזה * והנה הלדיק הוא מתפלל תמיד על גלות השכינה וכוונתו תמיד במעשיו הקדושי' ליהד קב"ה ושכינתו' ולכל תהי' להדינים וקליפו' שום אחיזה בקדושה להבדיל בין הקודש ובין החול * והנה השכיני' נק' דבר כי הוא דיבור הוא תורה שבכתב ואמיר' הוא תורה שבע"פ ודיבור הוא לשון קשות ואמיר' הוא רכה ורמוז לזה ע"פ שנים עדים יקום דבר ודרשו בגמ' דבר ולא חזי דבר ר"ל שהלדיק יקום דבר שמקיים את השכיני' שיהא דבר שלם ולא חזי דבר וצננות המר הזה היא חזי ח"ס פנימת הלבני' והלדיק עיי' תפלותיו ומעשיו הקדושים מפריד ומפריש הקליפות לתהומא רבא שלא יהא להדינים והקליפות אחי' בדבר היא השכיני' רק שמהא בשלימות כולו טוב * וזהו ג"כ פי' ודבר דבר אז תתענג על ד' שמאזה הקב"ה להלדיק שידבר דיבורו הטוב ועיי' דיבורו יעש' דבר שלם היא השכיני' בשלימו' כנ"ל אז תתענג השכיני' על ה' עיי' שהלדיק מפריש ומפריד הקליפות מקדושי' עיין תתענג השכיני' עם ד' הוא יהוד קב"ה ושכינתו' : וזהו ג"כ מה יפית ומה נעמת כשהלדיק מיפה את השכיני' ומפריד הקליפות ומנעם וממתיק אותו בכלו טוב עיי' הוא גורם אהב' ואהדות כנ"ל ועיי' הוא יהוד בתענוגים זהו ג"כ על זאת יתפלל כל חסיד אליך כי זאת היא השכיני' דהיינו שהלדיק יתפלל על השכינה רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו פי' שלא יגעו בהקדוש' כלל ולא יהא להם אחי' בקדוש' כלל * זהו ג"כ וירא אלקים את האור כי טוב אלקים הם הדינים ועיניים להם ולא יראו כי ח"ו צעת שליטתם ר"ל אינם מבחינים בין טוב לרע ח"ו והם כסומא בלא ראות והלדיק מחמת האור שלו המאיר בתוכס להפכם לרחמים הם צאים לראיי' והוא גורם בהם חוש הראות * זהו וירא אלקים הדיני' צאים לידי ראי' את האור כלומר בשביל האור של הלדיק המאיר

ואהבת לרעך כמוך דליתא צוהר הקדוש דהנשמי' יש לה לבוש דק שהיא מתלבשת בג"ע והיא דוגמת אברי הגוף והנשמי' היא חושקת תמיד לאהוב את הש"י ד"ה רק הגוף שהוא חומר עב הוא המונע אותו וזהו הש"י ומהבת לרעך הש"י ת נקרא רעך כמו רעך ורעי אביך כו' כמוך פי' כמו הנשמי' שהיא כמוך דוגמתך באברך וכמו שהיא אוהבת אותו באהב'

THE MORE YOU LEARN - THE MORE YOU REALIZE TRUTH OF HOW LITTLE YOU KNOW

קח **ליקוטי שושנה** נועם

הוא גימ' טוב והחסיד האמיתי כל השתוקקותו הוא למלאות שמו הגדול זה כל עבודתו * אבל הלדיקים שאינם במדרג' זו אזי עבודתו בקטנות שהוא מספר קטן של השם : ח"ש דוד המלך ע"ה אקוה שמך כי טוב אפי' כשהוא בקטנות גימ' טוב * אבל הוא נגד חסידך פי' זה הוא התנגדות לחסידים שרוצים דוקא לעבוד אותך בגדלות :

למה הלדיקים דומים לפני השכיני כנר לפני אבוקי י"ל הפי ע"פ שאנו רואים בחושינו בהתקרבות נר לפני אבוקי אז הנר מתכבה ולהבין החקירי הזאת מאיזה סיבה באמת כך הוא שהנר מתכבה לפני אבוקה י"ל מחמת שכל דבר נמשך לשרשו ואבוקה היא אור גדול ובהגיע הנר לפניו אז נמשך לשרשה ולכן נסתלק האור אל השורש : ח"פ למה הלדיקים דומין כו' פי' באיזה הבחיני הם דומים ובאיזה לפני השכיני כנר לפני כו' דהיינו שכל מעשיהם ועבודתם הם מתלהבים בלבד גדול לנשדך אל שרשם היא השכיני והבן *

בה אמר ה' זכרתי לך חסד נעוריד כו' י"ל דהנה מדרך ז"ח המתחילים בעבודתו ית"ש בתחילתו הוא סוכר שכל עובדא טובה שעושי מלוה או עסק התורי וכיוצא בזה הוא עושה בזה חסד להבורא שצודק אותו ומחזיק טובה לעלמו כאלו עושה חסד גדול עם הבורא חליני : אבל כשבה אל עבודת הבורא בשלימות אז הוא מבין באמת שאין הבורא לריך למעשיו ולא התחיל בעבודתו עדיין כלום וכלאו אינו עושי כלל כך הוא נחשב בעיניו ואינו מנסה לתשלוש שכל מחמת שלפי הכנתו ודעתו אין מניע לו כלל ומוסר נפשו לעבודתו ית"ש כדבר הפקד וממילא מובן זכרתי לך ר"ל שהש"ת ז"ה ברוב רחמיו הגדולים זוכר לאדם גם המעשים שעשה בצערותו אע"פ שסבר שעשה חסד עם הבורא אע"פ כ הוא מקבל ממנו וזהו זכרתי לך חסד נעוריד אהבת כלולותיך פי' האהב' הכלולות כלומר אחר שתקנת עולמך לכתך אחרי במדבר לעבדני במדרג' מדרג דהיינו כהפקד במסירת נפשך וכל זה אני זוכר לך *

גמר כינור ה' תלוי למעלי ממטתו של דוד כו' נר' דהנה מטה הוא לשון זיווג שהלדיק הוא מזווג ומייחד העולמות בעבודתו ומעשיו הקדושי ודוד המלך ע"ה ה' זו מעלי יתיר' שמרוב דבקותו ה' מומר מאליו בשירות ותשבחות * וזהו כינור ה' כו' למעלי ממטתו * כיון שהגיע חזות לילי שהשכיני נקראת חזות לילי כדאיתא בזהר הקדוש וכיון שהגיע להיחוד השכיני רוח לפונית מנשבת בו * ר"ל רוח הקודש שהי' לפון עמו ה' מנשב בו בכח דהיינו בדביקות

באהב' שלימי' כמו כן אתה הגוף תסכים עמה ותאהבו את הש"ת באמת *

שירי לה' שיר חדש תהלתי בקהל חסידים : יש להשיב כהלכ' לראותן שאינם יודעים האריך נענה אדם בתפלה בהתפללו על חולה והוא נתרפא הרי הוא כמו השתנות חלילה אלל הבורא הפשוט האמיתי : אך הענין הוא באמת מפי עליון לא תלא הרעות רק האדם הוא מקושר בכל העולמות ומחמת חטא הוא נפסק מהקשר עליון ונופל בענין חולי רע ר"ל * ואחר שבה הלדיק ומתפלל הוא מקשר את האדם הזה בשרשו כבתחילי ולכן נקראת תפילי כי תפילי הוא מלי' התקשרו' כמו נפתולי כו' ונמלא ממילא מתרפא ולפעמים אין מועילו תפלה חליני כי יש עליו קטרוג חליני ואז לריך לקשרו בעולם הגדול הנקרא תהלי כי תהלה הוא מלשון ואחריו תהל אור כו' כי שם הוא רק אור גדול ואין כח בדיון לקטרט שם והוא רחמי' גמורים ושם נמתק הכל : ולכך נקראים שירי דוד מלכנו תהלים שיכולין לפעול על ידם הכל ואין שטן ואין פגע רע : וזהו שירו לה' כו' תהלתי בקהל חסידים פי' ענין התהלי הוא ביד החסיד' המתחפדים עם קוונם *

אקוה שמך כי טוב נגד חסידך : נראה דהני הלדיק כל עבודתו ומעשיו הוא מעלה אותם למעלה למעלי להשם הוי"ה ז"ה ח"ש שלמה המלך ע"ה אין כל חדש תחת השמש פי' שלריך האדם להתגבר בעבודתו ית' כשהוא עושה אפי' עובדא או מחדש חידושין דאורייתא לריך לראות שלא תהא נשאר למטי' תחת השמש רק ההעלות למעלי מן השמש אל השם ז"ה * זה יקוה המים מתחת כו' ותראה היבשה ויהי כן ולכאורי' יש להבין מה רבותא השמיענו הכתוב שהי' כן היפלא מהי' דבר * אך לפי דכריו הפי' עולה כך שכל זה עשה הש"ת ז"ה כדי שיעש' אח"כ הלדיק רוגמות הדבר הזה : והיינו יקוה המים דהתורה נקי' מים וזהו הש"ת ז"ה שיקוה ויכנסו התורי' אל מקום אחד ר"ל אל האחדות העליון ועי' ותראה היבשה ר"ל כי ביבשה יהי' נראה הדבר הזה אם התורי' נקווה בשרשה דהיינו שיהיו השפעות גדולות ע"י התורי' או העוסק במצוה ההוא ואז ידעו כי היא השלימי' מכל מוס ועלתה מעלה וגם ותראה היבשה שהבריות יהיו נראין יפין מכח העובדות ההם : ויהי כן פי' שזה ה' כמו דבר הבטחה מהשם הטוב להלדיק שגם הוא יהי' יכול לפעול כן וזהו אקוה מלשון ויקוה שמך פי' כמו אל שמך שאני מוכיח כל מעשיי אל שמך ככ"ל פי' כי עי'י' בא טובה וברכי' לעולם זה הדבר הוא טוב לפני חסידך :

או יאמר אקוה שמך כו' דהשם הוי"ה כו' במספר קטן

in
TRUTH is
You're worth
NOTHING
GO-AWAY
AND
LEARN
רצוני

SICKNESS IS DISCONNECTED
HEALING IS RECONNECTED
Seeing is
to
רק
You're 100% Right
רצוני
to copy
ways
דברים
OMNIE

2008 - Komarno Rebbe - R' Mattityahu Siffan
תתה 31 July 2018 - sons

נועם ליקוטי שושנה אלימלך

בדיקות והתלכדי והי' מנגן מאליו ע"ד שפרשתו
 זמרו אלקינו ולא נא' לחלקינו שרריך הלדיק להתקדש
 ברוב קדושתו עד שתהא השכיני מומרת מתוך גרונו *
 חוהו והי' מנגן מאליו וזהו שאמר דוד המלך ע"ה
 אטה למשל אזני פי' התורי' נקי משל הקדמוני ולר"ך
 האדם להטות אזנו להבין תוכן הדברים של התורי'
 הקדושי' ולא ידמה הלילי' שהוא רק סיפורי דברי'
 כדאית' תיפח רוחם האומרים שהתורי' הי' סיפורי
 דברים * אפתח בכינור חידתי פי' וגם זאת אפעל
 בעבודתי באתם שעי' הכבור כג"ל דהיינו בשירות
 ותשכחות אני פותח על ידם עוד עולם גדול שהוא
 למעלי' ממדרגה הזאת והוא הנקרא חידתי: כי חידה
 הוא דבר היותר גדול מדבר שיכול לשמוע באזני' והבן:

בשרתי לך בקהל רב כו' דהנה כתיב לך
 לפני יהלך וישם לדרך פעמיו * פי'
 מי שרוצה לשום פעמיו לדרך האמת לילך בדרכי ה'
 ריך לעשות לך ולדקתו מועלת לעורר עיני' לך
 העליוני' כדאיתא הדבק במדותיו מה הוא רחום כו'
 מה הוא חנון כו' והיינו ע"י שמחזיק במדה זו הוא
 מעורר את המדה ההוא בעולם העליון כי הכל תלוי
 בהתעוררות דלתתא וע"י שהוא נותן לך למטה גורם
 שהקב"ה נותן לך לכל ישראל וזהו לך תרדוף
 פי' כשאתה נותן לך תהא כוונתך שלך זה ירדוף
 הלך העליון לעוררו: והנה הלך הזאת שאדם נותן
 אינו אלא כגומל חסד לפי שעה כי בודדו' בלתי
 אפשרי להעשיר אותו שנותן אצל לך שהקב"ה נותן
 הוא מעשרת לו לזרעו וזהו וחסד הי' מעולם ועד
 עולם על יריאיו כלומר בשביל יריאיו הנותני' לך
 הם מעוררים חסדים על כל העולמות כי כל העולמו'
 עליונים לריכין לחסדי' ולדקתו לבני בניו כג"ל שהלך
 של הש"ת ב"ה הוא לבני בניו * וזהו בשרתי לך
 בקהל רב פי' ע"י לך שלי אני מבשר לך בקהל
 רב שאני מעורר שהקב"ה יתן לך לכל ישראל *
 הפסוק מקנר וכולל שני לך קות כאחד *

או יאמר בשרתי לך בקהל רב הנה שפתי
 לא אכלא דהלדיק הוא מרגיל את
 לשונו ודיבורו לדבר תמיד דברים טובי' שהוא אומר
 לכל אדם שרריך לחיזה הלערכו' מזון או בני או
 בריאות הנון הוא מבשר אותו שיהיו לו כך כמו
 שרואה * ואח"כ בינו לבין עולמו הוא מתפלל להבדל
 ב"ה על הדבר שיקום כן וזהו שאמר דוד המלך
 ע"ה בשרתי לך בקהל רב אמת שאני מבשר טוב
 לעמך ישראל ואעפ"כ אני מתפלל עליהם ג"כ והנה
 שפתי לא אכלא שאני מתפלל לפניך שכדברי כן
 יקום * ד' אתה ידעת האמת שכן כוונתי בדיבורי
 שאח"כ אתפלל לפניך *

או יאמר בשרתי לך כו' דהנה הקדוש נקי
 לך * והאדם הלדיק הדורש דברים
 דברי' קדושי' ולפעמי' יש דברים שהוא בני אדם שאינם
 מהוגנים והם מנשמי' את הקדוש' אל ימנע עלמו
 בשביל זה כי הוא אינו יודע מה בלבו של חבירו *
 וזהו שאמר דוד המלך ע"ה בשרתי לך בקהל רב
 שאני מבשר לך שהוא הקדושה בקהל רב כלומר
 בכל מיני קהל ואעפ"י שיכול להיות שיש ביהם ב"ה
 שאינם מהוגנים אעפ"כ שפתי לא אכלא כי ד' אתה
 ידעת את לב אדם אבל אני אינו יודע ולכן שפתי
 לא אכלא *

שאו מנחה וזבחו לחרותיו. ל"ל דהנה האדם
 המתחיל בעבודתו ית"ש א"ח שיבא תיכף
 לעבוד' השלימי' מחמת חטאיו שחטא וקלקל בהם והם
 המעכבים אותו לעלות במעלות קדושים ולר"ך לעשות
 כנגד מה שקלקל חבילות מלות ועבודות כשרות כדי
 שיעלה גם החטאים לעשותם זכיות * רמז לזה מנחת
 סוטה הבאה מן השעורים שזה הי' חלק לסי' כדאית'
 בזוהר ולזה הש"ת ב"ה להביא מנחת העומר ג"כ
 מן השעורים זה לעומת זה בכדי להעלות השפלות של
 מנחת סוטה שיש לסי' אחיה ג"כ אל הקדוש: וזהו
 משכני אחריו כרולה פי' שלמה המלך ע"ה הי' מרמז
 בדבריו כאלו השפלות והחטאים של אדם הם המדברים
 בעלמם עם האדם משכני כלומר הביאני אל הקדוש'
 ואעפ"י שהביאני המלך חדריו פי' הש"ת ברוב
 רחמיו והסדיו מביא אותם אל חדריו הם העולמות
 עליונים כי אלולי שהי' בעוררו אינו יכול לו אעפ"כ
 נגילה וכשמחה כך יהי' לי נילה ושמח' כאלו אתה
 פעלת דבר זה בעלמך חוהו שאו מנחה פי' שתשאו
 ותעלו את השפלות למעלי' לעשותם זכיות כרמז המנח'
 כג"ל * וזבחו לחרותיו היינו העולמות העליונים *
 השתחוו להי' כו' דאיתא עומדים לפופים ומשתחוים
 רווחים זה הי' למען לא ישמע אחד דברי חבירו שמתודה
 על חטאיו ונמלא היודי' והחטאים המה נקרא השתחוות
 ומלמד אותנו הכתוב להתוודות בדרך הזה שאנחנו בעושים
 בחמלתו ית"ש שירחם עלינו וימחול לנו על חטאתינו ולא
 בעצבות שמפרש את חטאיו ומעורר דינים על עולמו כ"א
 בצעחון גדול כמאמר הכתוב ומודה ועוזב ירוחם *

לסוסי ברכני פרעה דמיתך רעיתי * היות
 גבי פרעה שיהי' ב"ה את הסדר דרך
 הסוסים מושכין כו' וכאן הקרון מושך כו' * וזהו
 לסוסי כמו הסוסים ברכני פרעה היו בהיפך הטבע *
 כן דמיתך רעיתי זאת אומרת כ"י להש"ת כן דמיתך
 כי הלדיקי' עושי' כן שהקב"ה גזר גזירה והלדיק
 מבטל והלדיק גזר והש"י מקיים גמאל העולם מתנסב
 לפי רצון הלדיק *

LIKE
 BACK
 DEPENDS
 קונו
 even
 Lamented
 etc
 as the
 connection will ensure

Without
 20P
 Impossible
 Trust
 IN OJ
 AT EN
 be alive
 and believe

Eternal
 Divine
 ק"ק

אין
קט
מיון

נועם ליקוטי שושנה אלימלך *EVERYTHING THAT SEEMED BAD => VERY VERY GOOD*

גרמה לי שכרמי שלי לא נערת וירדתי מקדושת
כדי להעלות אותם עמי אל הקדושה העליונה *
אם לא תדעי לך היפה בנשים כו' פי' כנסת ישראל
מתפללת בעד ישראל ואומרת להקב"ה אם לא
תדעי כו' דהנה כשישראל מתנהגין כשור' בכל עסקיהם
דהיינו בעיניי הגשמיים ומשא מתן באמוני' אז זה נוח
לפניו ית' ומסחכל במעשיהם אבל אם חי'ו אין מתנהגין
כשורה אין רואה במעשיהם ומסתלק ידיעתו מן המעשים
הללו ונשים רמו' לנשמיים שהוא לשון נקב' ועי' אומרת
כו' אם לא תדעי לך היפה בנשים דהיינו אם אין מעשה
הנשמיים נוחין בעיניך * ואי לך בעקבי האלף פי' הסתכל
בעקבי האלף * דהיינו הרקנים שבהם מלאים מלוח
כרמון * ורעי' את גדיותיך על משכנות הרועים כלומר
תן דעתך על הדליקים הקטני' המחוזרים ומקורבים
אל הדליקים הגדולים וגדיותיך לשון גדי הרך לשון
קטנות על משכנות הרועים הדליקי' השלימים *
כי נר מלוח ותור' אור לכאורי' ה"ל למכתב כי מלוח
נר כמו בסיפא דקרא ותור' אור : אך הענין הוא
דאדם הרוא' לעשות מלוח בשלימות לריך מתחיל'
לקדם עצמו להיותו שלם במדותיו כמו הגאון והקנאה
והשגא' והכעס וכדומה'ן בכל המדות אז לפי שלימות
המדות שבו כן יהי' ערך המלוי' בשלימות ובלתי אפשרי
שתהי' המלוי' שלימה מכל סיג כ"א שיהי' שלם בכל
מדותיו וזו שאמרו חז"ל שכל מלוח מלוח דהנה אמרו
ז"ל הבא לטבר מסייעין אותו והפי' הוא הבא לטבר
דהיינו שמתקן את מדותיו כראוי מסייעין אותו עיקר
הסיוע שיזכה לעשות המלוי' בשלימות והמדות המה
נקראים שכל מלוח שעל ידם אדם זוכה למלוח *
וחזו שכל מלוח המה המדות הגורמים לעשות מלוח
מה בא על ידם ומפרש מלוח שקב"ה מוזמן לידו מלוח
לעשותה כיון שהוא מוכן במדותיו וכי"ל הבא לטבר
מסייעין אותו * וזהו מה ה' אלקך שואל מעמך כ"א
ליראה דהנה אהנו לריכין לדבק עצמנו במדותיו ית"ש'
ולכאורי' איך שייך יראה אלל הצורא ב"ה שנהי' אהנו
מדבקין במדת יראתו והלא הוא שלם בכל מדותיו ואיך
מלינו אללו ית' יראה איך הענין הוא דאהנו ב"א אנו
בעלי חסרוננו' וכל דבר הנחשב לאחד שואל מחבירו ולא
כן הצורא ב"ה שהוא שלם במדותיו ואין שייך בו שום
שאלה כ"א הירא' של אדם שזה חפזו ית"ש שירא' האדם
מפניו ומקבל השי"ת ב"ה את הירא' מהאדם בדרך
שאלה דהדרג' בעיני' ומחזיר לאדם הירא' וגם שכרה
הוא המלוח שיעשה בשלימות בהזדמן השי"ת לידו מיד
לעשות' ומלאה הכל כיון שמלינו יראה אלל הצורא
גם שאלה שניהם כא' וממילא מוכן פירושו מה ה'
שואל מעמך כ"א ליראה דירא' הוא אלל הצורא
בדרך שאלה * והיראה היא ג"כ אחת מהמדות הטובים
הלרין

שחורה אני ונאום * ל"ל דרוח הקודש הוא מרמז
על מעשי הדליקים והנהגתם הקדוש'
היות שהדליק יש לו ב' בחינות * אי' מה שמשיגה על
עלמו תמיד על כל פסיעה ופסיעה ועל כל דבור
ודבור שלא יהא בהם שום נדוד חטא ורואה תמיד
שמעשיו אינם מתוקני' ומתווד' תמיד שחטא : וכי'
שלפעמים הוא ג"כ מתפאר עלמו במעשיו הטובים כדי
להכניס ירא' בלב השומעים להחזיק לבם ביראת ה'
יותר : וזהו רמז על הדליק שלפעמי' שחור' אני ופעמים
כלוא * בנות ירושלים המה המדות של הירא שלם
שהם מסבכים ומקיפים את הדליק כאפרכי' המוקפת
את הכרך * וזו היא כאהלי קדר כיריעות שלמה פי'
שלפעמים הוא דומה כאהלי קדר המשחירי' עלמם
וכן הוא בהכנתו ביודיו וחרטה על עוונותיו ולפעמים
הוא דומ' כיריעות שלמה דהיינו יריעות המקדש בהתפארו
במעשיו הטובים ורוממות עבודתו * אל תראוי' שאני
שחרחורת ששופתני השמש : דהנה יש בני אדם השומעי'
דברי דליק בשע' שמוכיח עלמו ומבייש עלמו בדברים לאמר
שחטא וסובכים שבאמת חטא איה חטא ועון מחמת
כל הגדול מחבירו יארו גדול ממנו * ולזה אמר אל תראוי'
שאני שחרחורת ששופתני השמש פי' אל תאמרו שהשחרות
שבי מחמת הבחירות וגדל הקדוש' ומחמת זה יארי'
גדול * לא כן הוא רק בני אמי נחרו בי דכתיב כי
יסיף אחיך בן אמן ומקשה הגמרי' וכי בן אם מסית
כו' כה"ל דהאם רמז לנקבות רמזו הכתוב בזה דעי'
שחטא ב"ה החוטאים הם גורמים שחטא'תם שעי' בא'
איה הרעור בלב הדליק ג"כ וזהו כי יסיף אחיך *
ועי' מה מפרש עי' שהוא בן אמן רמז לחטאין וכי"ל *
חזו בני אמי נחרו בי ומוכין * ועוד אפשר שזה גורם
שכשלתו מחמת שמוני נותרה את הכרמים כו' דהנה
דרשו חז"ל על פסוק אשר נשיא כו' אשרי הדור שהנשיא
יתטא י"ל הפי' דהנה הדליק שהוא תמיד בקדושה
עליונה בלתי אפשר לו להתדבק עם ב"א לעוררם בתשוב'
שלימה ולהעלות את מעשיהם * אבל הדליק המולא
עלמו באיזה חטא והוא מתחרט ומוכיח עלמו על קילור
בעבודתו ית"ש אז ג"כ מעורר לב אחרים בתשוב' ואח"כ
בעלותו בקדושה הוא מעלה ג"כ כל ישראל עמו *
וחזו ר"ע כשהי' מתפלל בזיכור ה' מקלר ועולה ר"ל
כשרגה להתפלל עם הצבור דהיינו שיעלה גם הציבור
עמו ה' מקלר פי' ה' יורד ממדרגתו ומוכיח עלמו
שקלר בעבודתו ית"ש ועולה פי' ואח"כ ה' עולה
לקדושה פעליונה חזו שדרשו חז"ל אשרי הדור שהנשיא
יתטא דהיינו שהוא חועלת להם שיעל' גם אותם
עמו אל הקדושה * וזהו שמוני נותרה את הכרמי'
פי' עי'ו שמוני השי"ת ב"ה שחסי' נותר את כרמו'
כי כרם ה' נבואות בית ישראל להעלותם אל הקדושה זה

Respect
Larger
Wej

When
CORRECT
WOMEN
When
I DO SO

2009
JAN-FEB
MAR-APRIL

AND
2010+2011

2009
Lizhenk

PE+TWPE
BOTH
CONNECTED

Technically
more
Repression
BUT
Instead
HAPPY

Family
problem
mother
look bad

more
problem

2010
16

Purpose
to

ENLIGHTEN
YOU

FOUND
JESUS

CHRIST

*THEY DID NOTHING WRONG
YOUR AURA WANTED IT.

*TURN IT AROUND - ACCEPTANCE in HAPPINESS
THEY PUSHED YOU AWAY SO TO GATHER CORNEL JESUS.

ליקוטי שושנה
ארימלך

נועם

UZHAVSK
 2009
 CANDLES

בשמחת הכל כאן ממילא מן המוכן הוא לכל להיות כאן
 לשמוח בדי' נמצא שכלל שניהם כא' שהבין שהוא לדיק
 שאמר אם אני כאן והבין שהו' שפל מאד באמרו הכל כאן
 להורו' שהכל מוכני' יותר למדרג' הוא' יות' ממנו מחמת
 שהי' שפל בדעתו נחזור לענייניו שיסוי העפר הוא קל
 להחזיק בו גם יסוד הרוח כי רוח ב"ה העול' הוא למעלי'
 כי כך הוא הטבע* ועיקר היסוד אש הוא החמימות
 והזריזות במלות ה' ויסוד המי' הוא התור' לשמה וכשחזי'
 האדם לתקן הצי' יסודות אלו שהם אש ומים דהיינו זריזות
 וחמימות זיראת ד' וגם בתור' הקדוש' המה מספרים
 כבוד אל הם מאירים לכבוד אל הם העולמות העליונים*
 ומעשה ידיו מגיד הרקיע מעשה ידיו הם ההשפעות שהם
 מעשי ידיו של הקב"ה מגיד לשון המשכי' הרקיע ר"ל
 הדיק הזה שעושה מעשי' דקים רומנוים במחשבותיו
 ודבקותיו הוא ממשיך את ההשפעות לעולם רקיע הוא
 מלשון ריקוטי פחים והלדיק הזה הוא מוחזק בדקותיו שלא
 ימוטל לעולם ולא יפסקו לעולם מהדבקותו מהאש החמימות
 והתלהבות שבו* וזהו ולא כבו הגשמים אש של עזי
 המערכה פי' הדיק הזה שהוא מעריך עלמנו במערכת אש
 לדבק עלמנו בעץ החיים היא התורה הקדוש' עץ חיים היא
 למחזיקים בה בלתי אפשרי שיכבה את האש שבו שום
 גשמיים שבעולם שלא ימוטל לעולם מסיבות הגשמיים שבעול'
 והשם הטוב יזכרו להיותו דקים בעץ החיים במערכת
 גדולה של אש והתלהבו בהצבתו ית"ש עד עולם אכ"ר*
דבד ים ליבשה בנהר יעברו צרגל' נרא' ע"פ דליתא
 בגמ' בחולין דף ז' רבי פנחס בן יאיר הוה
 קאזיל לפדיון שבויים פגע ביי' צגינאי נהרא חלוק לי
 מימד כו' חלוק לי נמי להאי כו' חלוק לי נמי להאי כו'
 אמר רב יוסף כמה נפש גברא ממשא כו' אלח כמה
 כו' ולכאורה מהיכן מוכח דנפיש גברא ממשא ודילמא
 משום דלא הי' לריך משא רבעיה לקרוע הים אלח חדא
 זימנא: ואך דהענין הוא דאבות סימן לבנים: והפירות
 הוא כך שכל דבר ודבר בתחילתו לפעול איזה נס הוא
 קשה מאד אבל כיון שכבר נעשה פ"א כבר יכולי' הדיקוי'
 שיהיו אחר כך לעשות כזאת אפילו כמה פעמים כיון
 שגפתח השער* והפירות בגמי' הוא כך כמה נפיש גברא
 כלומר מהיכן בא לו זה שהי' יכול לפעול דבר גדול כזה
 ומפרש ממשא ושתי' רבבן שהם פתחו השער והי' זה
 יכול לפעול דאלו התם חדא זימנא פי' אף שלא הי' התם
 כ"א חדא זימנא הי' ר' פנחס יכול לפעול הכא תלמא
 זימני' והפסוק ממילא מוכן הפך ים ליבשה פי' משה
 רבעיה הפך פ"א ים ליבשה ופעל במעשיו הקדושים
 שבנהר יעברו צרגל שרי' פנחס בן יאיר עבר צרגל
 תלמא זימני עם הטייעי' וכו' ולכן מתורן הדקדוק
 שפתח בלשון יחיד ומסיים בלשון רבים וגם שפתח
 בצבר וסיים בעתיד:

הליך למנות כי מנוה בלא דחילו לא פרחת לפילא חז
 שכרו שהשי"ת מחזיר לו יראתו וגם מזמן לו מנוה לעשות'
 בשלימו' כנ"ל שכר מנוה מנוה* חסו כי כר מנוה שמתחילי'
 לריך להיות נר דולק דהיינו שיתקן מדותיו ועי"ז מודרך
 נשמתו נר ד' נשמת אדם ואח"כ זוכה למנוה שיעשה
 בשלימות ותורה אור ר"ל שהתורה הוא היסוד זה שעי'
 התור' יזכה לאור גדול שישיפע עליו השי"ת ב"ה וזהו
 כ"א בתורת ה' חפלו ובתורתו כו' ורשי"ז ל פי' שמתחילי'
 נקרא תורת ה' ואח"כ נעשית תורתו ע"ש* ולפי דבריו
 יבואר היעב תוכן הדברים דהעיקר הוא המדות שעי'
 יזכה האדם לתורת ה' ומלותיו לעשותם בשלימות ואילו
 שיתקן מדותיו ובזירוף לזה הירא' שהיא ג"כ אחת מהמדות
 אין תורה ומלות נעשין בשלימות' וממילא יזכר פי' כי
 תורת ה' חפלו ר"ל כשיחפון האדם שזכה לתורת ה'
 דהיינו לשם ה' לעשותה בשלימות* ובתורתו יהגה יומם
 ולילה לריך מתחילי' להגות ולילה בתורתו הם המדות
 שלו שהם אינם כתובים בתור' כ"א שהם תורתו של אדם
 עי' יבא וזכה לתורת ה' * וזהו קומי אורי כי בא אורך
 הקב"ה חומר לישראל אז תקום את אורי היינו תורת ה'
 בא אורך פי' אחר אשר תקנת את אורך היינו מדותיך
 שהם תורת האדם כנ"ל: או יאמר קומי אורי כו' ע"ד
 שאמרו חז"ל שאמר הקב"ה נרך בידי וגרי בידך אם אתה
 משמר את נרי אני משמר את נרך כו' וזהו קומי אורי
 פי' ראה שתעמול בתור' להקימה על קיומה כי בא אורך
 כלומר כי כבר יש לך אורך שהיא הנשמי' ותרויה עוד כזה
 וכבוד ד' עליך זרע שעי' שתקים את אורי ישוב האור
 עליך וזרע לך אור גדול* והנה הדיקוי' ההולכים בתורת
 ה' לשמה ובהקדימם לתקן מדותיהם בטבע כנ"ל הכה
 בידם להשיפע עובות הרבה לעולם וכולם יתזכרו מזכרות
 פיהם הקדושים וזהו השמים מספרים כבוד אל כו' כי
 ידוע למה נק' שמים שמים אש ומים דהנה האדם לריך
 לעבוד לו ית' ולתקן את הד' יסודות שבו הם ארמ"ע*
 והנה יסוד העפר הוא קל לאדם לתקן יותר מהשאר
 דתיקון יסוד העפר הוא שיחשוב שפלותו תמיד איך הוא
 יסודו מעפר וסופו לעפר ועי"ז יכנה לבדו מאד אך לפעמים
 יש ב"ה שהם מהשצים שהם שפלים כעפר וכמחשבותם
 כן הוא באמת שהם כמו עפר שאין בהם שום לחלוהית
 יראה והם גוש עפר ואין זה מתקן מדותיו ויסודותיו וזה
 הוא המהרס יסודו* אך ורק שמתחילה לריך לעמול
 בתורת ד' לשמה ולקיים מלותיו בשלימות ואח"כ יהי'
 כעפר לכל יתגאה לבדו בעבודתו ולכן אנו מתפללין וכפשי'
 כעפר לכל תהי' וסומכין לזה תיכוף פתח לבי בתורתך
 וזה הוא צי' דברים בסוגר אחד דהיינו שריך שיהא לבו
 פתוח בתורה ושיהא מוחזק בדקותו ואעפ"כ יבין שהוא
 כעפר* וזהו שאמר הלל הזקן ע"ה אם אני כאן כו' ר"ל
 אם אני שאני שפל מאד באין ערך כאן ויכיתי לשמוח

CANDLES
 LIGHT

* נפש כעפר אש תהי' *
 * נפש כעפר אש תהי' *

* תאוה זו מוטאק *
 * הכפלה שפלותו ת תיקון אש *

נועם ליקוטי שושנה אלימלך קי

אז יאמר ע"ד שפרשתי ובני ישראל הלכו ביבשה בחוף הים דכני ישראל בשעה קריעה ים סוף ראו ופלאוהיו יח"ט ורוממוהו וגדלוהו* ויש לדיקים שפולטים חמיד בדביקות ולבס חמיד ברוממות אל ובגדולתו אף שלא בשעה קריעה ים סוף שגם ביבשה רואין ופלאוהיו איך הם עד אין קץ וערך בכל דבר ודבר הכמאל בעולם: וזכו ספ"י ובני ישראל הלכו ביבשה בחוף הים פ"י שביבשה הלכו בזה כרוממוהו אל כמו בים* וזכו ספ"י ים ליבשה שכלדיק הנכסים והנפלאות הנראין בים הוא רואה ביבשה לאשר הוא חמיד ברוממותו אל וגדולתו יח"ט *

אז יאמר
אז יאמר
אז יאמר

שחבורתם שלימי כולם כאיש אחד חברים בכל אופנים אוי בודאי כוונתם שלימי לשמים* כי כן הוא הדרך של כלדיקים גמורים ואמיתים שנפסם קשורי זה בזה באכזב רבש וחציבות ואובב את חבירו יותר מגופו ולא יקנא איש בחביו ברואו גדולות חבירו ישמה נפשו ויגל בלבבו ויאספ מוד לגדולתו שיהגדל וישתאף יותר ויותר * אבל אם אנו רואים ב"א בעלי מחלוקה שאין להם החכמות רק להמחלוקה יבערו כולם כאחד* אבל בשאר החכמות לבניס פרודות ומחלוקה ולא יוכל אחד לראות בגדלת חבירו ויחמו' תאסו לסיקים אשר צדגליסם זה ממונו וגדלת חבירו יסו לו* זה האות שאם הכתפרה המלה ומריב' אשר חצבר בעדת יחד שגם אחד אין זה כי אם רע לב וזון לבס השיאם קנאה איש מרעבו לרצ על כלדיקים עובדי ד' בלמת* וזכו שאמר הכהן ואיזה מחלוקה שאינה לשיש זו מחלוקה קרה ועדתו ר"ל שגם סיו ר"ן איש והסחאו כל א' כסוטה גדולה פירשי' ז"ל וגמלא גם ציוטס ס"י לבס פרוות ומחלוקה רק נגד משה רבינו ס"ו כולם כאחד בעלס רעה לחלוק עליו: וזכו קרה ועדתו רמז כניל שסיו לב קרה ועדתו פרודות זה מזה אבל לדיקים לבניס דבוקות זה בזה וכל מעשיסם לשיש וק"ל*

אז יאמר
אז יאמר
אז יאמר
אז יאמר
אז יאמר
אז יאמר

איזה הוא מחלוקה שסיו לשיש זו מחלוקה סילל ושמאלי* ושאוכה ליש זו מחלוקה קרה ועדתו* לכאורה ס"י לו לומר מחלוקה קרה ועדתו עם משה* כמו במחלוקה שלשיש כאמר מחלוקה סילל ושמאלי. אך הטנין דהנה עיניו רואות כמה בעלי מחלוקה עומדים על כלדיקים ודוברים על כלדיק בגאוס ובוז* ומי יודע להבחין אם כוונתם כדי לקנח ולבוז לדיקי אמה אם כוונתם לשמים כאשר יגידו צפוטס כמה ב"א שכוונתם לשמים וגם לומדי חורכ נמלאים במחלוקה זו באומרם כוונתם לשמים * אך בזאת יבחנו אם אמה אהם שכוונתם לשמים דכיונו אם אנו רואים

אז יאמר
LOVE EVERYONE + FORGIVE EVERYONE

סליק

31st July 2018
"Nana + GRANDAD" were CHOSEN as SPECIAL PLAYERS a VERY IMPORTANT ROLE in MY LIFE

התנצלות המביא לבית הרפוס (מהטו"א הראשון מעלמבער)

היות שרובו ככולו ענו ואמרו כאחד באשר שספר נועם אלימלך שחיבר האמו"ר המנוח זלה"ה אין ידי משנה להדפיס סך רב לרוות הנמאים מחמת אפס כסף ונחודע להם שיש עוד חיבר ליקוטי שושנים לבסוף והוא כמו ספר בפני עלמו והוא במעט הכמות ורב האיכות והרבו והפלירו בי להעלות על מזבח הדפוס הספר הליקוטיס הנ"ל בכדי שיוכל כל אדם לקנותו ומלאחי ראונו להעלות בדפוס וכאשר ראיתי שהד"ק היטב והקרה ה' לפני ספר נחמד ויקר מאד הנקרא אותיות דרבי עקיבא. זה החיבור מיוסד ומתוקן על סדר האלפא ביתא ובכל אות ואות מפירש בו פודות וחידושים פ"פ הקבלה האמתית כאשר נזכר בלות סדר סימני האותיות. ומגודל חשיבותו אינו נגמלא כמעט אחד בעיר כו'. ואמרתי בלבי שבדאי ראוי ונכון להחזירם ולהעלותם יחד על מזבח הדפוס באשר שהכרתי במדת א"א ז"ל שגדלתו היה תמיד למסור נפשו בעבודת הבורא כמעט כרבי עקיבא וחביריו וחבב מאד דברי הקדמונים ז"ל והסכמות על החיבור מא"א ז"ל מגאוני הזמן מבוארים באריכות על חיבור נועם אלימלך הנקובים בשמותם באריכות ודברי ר' עקיבא אין לריבין חיווק ובזכות הסורה והתפלה יבנה עיר הנוק הק' אליעזר ליפמן בהחסיד המפורסם מ' אלימלך וצוק"ל.

ספר אגרת הקודש

קדוש ואמר לו כל הכתוב בו ובהס נזכר לחיים צירושלים*

הנה ביהויה פה ק"ק ליזננסק מלאחי ראיתי ראוי אחר שס"א נכחים וחס הכח והסכנת שחאמרו ונשנו על האגרותיי סדר השוש שבהם שאלו ואלו דברי אלקים חיים המכתב הראשון חשוב כהל"י על גוף הכתב מס

קדוש

מיומנות
 +
 Traute
 makes
 FELT
 in
 ICN
 KRAKAU
 SHUL
 in NOB
 2011
 EUROPE
 קריאת
 HAD
 MASTER
 PROBLEM
 ידן

doer
 SEEM
 TO GET AHEAD
 WITH IT

קריאת
 "CRASH"

הוא ובפרט כי דרך המלכים לכודים זה אל זה דברי חידושים
 ובפרט ניסיון גדולים נזה אשר לא היה מיוסם סודם הארץ
 וזה מלאנו ראיון שמעורר לא נעשה כראש אחר כמה שנים
 אחר המעשה של מלכים גם פרעה לא נעשה מיד ושיקר
 עונשו כי בלתי ישראל ממלכתי בעפר מכות כאשר מלכתי
 בספרי ומס שלקס פרעה מיד בקחה את שרה זה לא הוכיח
 כיא למען מנוח אוחו כל יגע צה חיו וגם אבימלך לא
 נעשה מיד רק בעלור טרד ד' צמד כל רחם זה היה גיב
 כדי שלא יאמרו והקבוצו למען דעה כל פמי הארץ כי לא ילא מס
 זרע כי פטורים סיו מכל זר וברשעים אלו מכס נחמרו אחר
 המעשה ומכס עמדו ממרדס כמו נמרוד אף שהיה גדול
 כנס ואף אחיכ כשנצבי לוט כנחזה סיה על הארץ כמבואר
 ומס לכס להשיב על כל הקשויות והחמיכות כללו כהיל:
אמנם חמינה לכס אלא וכן הוא האמה כשכלדיק עיבר סי
 מורא ומאכסס ואכסס מציא אוחו כמעט לשגשג
 כמיש בלכס הגס חמיד כמו שמלכתי כדספיה ודוד מסו
 ומכרר כלל פוז וכלדיק הוא סולך חמיד ממדריגה למדריגה
 בכל יום ויום וקב"ס מחדש עליו חסדים בכל יום ויום בין
 למעלי בין למטי לפי מדרגתו ואין קב"ס מחדש עליו חסדי
 כ"א ע"י נסיון וכמעט צדד הוא מחמה הקיטריג כי אין
 לדיק בארץ אשר ישעש עוב וכו' ומולא המקטרג איזס פילס
 בכלדיק כהיל ועלי ומקטרג כנס ספס"ח צ"ס מוחל לו
 על דרך הכדוק שמכרסר כחשיבס חיכף ומחחרט ומדקדק
 על פלמו כחוט פליו שרר ובודלי עשס השביצ איהך יוכל
 המקטרג להשפיט עליו פליו מחמה שמקטרג עומד למעלי
 ואומר שאין עושס אלא כדי להשחכתי לכהפאר צבתי צ"א
 ואולם אס יעמדו עליו צ"א לבלבל אוחו לא וכו' ווכל
 לעמוד כנסיון וכה ראי' שחטי ומחמה זה קב"ס מכסס
 אוחו להכרזת שטימד כנסיון וע"י ספ"ח מציא לכלדיק
 למדריגה גדולי יוח' בכל פעס וזה דלמרינו צגמרי צמקי
 שבעלי השביצ עומדין אין לדיקי גמורים כיו וזה כמו זר
 נחשב סכלדיק מחחילי שלא חטא לא ווכל לעמוד כחמילת
 כבעל השביצ שבער וטכס ועשס השביצ באחרוני ויחי מחחילו
 לפניי מכלדיק כוס כהיל* אלא כן הוא כיונה כגמרא על
 כלדיק אשר עובד ד' צבצב ומדקדק על פלמו ועושס השביצ
 בכל רגע והקב"ס מושך עליו חסדים ע"י נסיונות למשן
 מציא אוחו למדריגה גדולי ובמקום כלדיק סוס שכוה צעל
 השובי כהיל אין כלדיקים גמורים יכולים לפמוד ריגו
 כלדיקים שאינם מרגישים כחטא קל לפשות השובי בכל רגע
 אין יכולים לפמוד עס מחמה שאין עושס השובי על עבירות
 קלות אין ראו' לבא לירי נסיון מחמה כקטריג שיש לו צו
 אחוזה* ובנסיון סוס שמנס אוחו כספ"ח רובא דרובי הוא
ע"י צ"א רפיס כי מגגלין חוב ע"י חייב כמאמר חז"ל
 וכמאמר כהחוב לדיקי וכלו צס ופושעים ובעלו צס וספ"י
 הוא כך כמו דלמרינו צגמי כאשר יאמר משל כקדמוני
 וסאלקים אכס לידו זה כרג שוגג וזה כרג מזיד וקב"ס
 מזמן אוחס לפונדק א' כיו וזה כלדיק עשס אחס עביר
 שוגג ועשס השובי ואפסיכ לריך כפרס ע"י נסיון כהיל וזה
 עשס עבירי צמוד ולא עשס השובי קב"ס מציאס לפונדק
 א' דהיינו שמציא נסיון לכלדיק סוס ע"י זה שלא עשס השובס
 ועשס

קטנות כהיל וסביב לו על פי זיווי אציו: וסמכב שטי
 על דברי חוכמה מגולס שנכבז להרצני סחריף הסחיד
 שלשלה סיוחסין מוסריר זכרי מענדיל כיו וחוכן סדכרים
 כהלמריי כמכבז שטי סיו להוכיח את מוי זכרי מענדיל
 כהיל על דבר שטי מחכבז כחסידות וסיוק ועיכס את
 פלמו צבטייסי וסיופי וע"י נפל על פרס דוי* וסביב לו
 כרצני מוסריר זכרי מענדיל כהיל פ"פ זיווי כרצ הסחיד
 איזס אלקי מוסריר אלימלך כיו אשר אוחן מושבו בקיך
 לחפנסק ומלודתו ואור חורתו זורח מסוף כטולס ועד סופו
 ואין איזי כמסדי עליו כי מה איזי להיח משני למלך וסס
 האיס אלימלך כרז ילא צטולס ואין איזי יכול להצין מטשיו
 וקדושתו ופטולתו אפילו כטיפ' מן סיה אף אכבי מגללת
 כסורי ובקראי כמכבזי ססס ואשחומס כשפי. חדל ואמרי
 מהלל כדיון אס לא חזית כהרי' אלא חזא מרצפה' אז
 אמריי אס לא כחתי אלא כדי לשמוע את דבר ד' מהמכבזי
 כהיל דייס וקריתי ושתיי צבי' פשמי וכ"כ חציבין עליו
 דברי כרצ כהיל שפעמתי צבי' ע"י מן ססוריד ד' לנו
 מן ששמי ומחוך כוחלי מכבזין ניכר סרוח אלקים דיבר
 צו סדבריו חייס ורליותי חוטלת סמכבזי כהיל עד אין
 קץ למי שיש צו נשמת רוח חייס ולקח גס סוא מעץ כחייס
 וסו לפולס חייס כלהיטי ככחבז צכס מדות עיבות סיקני
 ארס לבוא ככס למדריגה גדולות וגס כס שויס לכל נפש
 שיש צכס מוסדים רביס וסנהגי' מוציבס לסכנע לבצו ליראת
 ד' ולכיוון לנו כגלות סמר קז' בין שפמיס קיוס עד סירחס
 ד' עליו ויקבץ נדחתי מצין ששמי' ואורתי כנכור חללי
 ומרתי מהניס להוליא לאור סדכרים כהיל ססס מטט ככמו'
 ורצ סלויכס וחשתי ולא סהמסמתי וזה שמו אשר יקראו
 לו בשם אגרת הקודש קדום יאמר לו כל כהחבז
 וצכס מוכס לחיי' צירושלס *

ג"י"ה כגיטי וסס יאמר לשאל את פי הקודש אדוני אבי
 ומורי כיו וזכר לנח *
 בידון כמחלוקת שנהפער צבטיס על כרצ סלוי גאון כחסוי
 כמפי סבדיד דקיך זעלחאכ כיו שאלתי את אחמיז
 כיו וסביב לי. צזס שלשין מה זה חידוש אלוכס כרז סיה
 לעולמיס דברים כאלו: מלכתי אכרסס אציו ע"ס סכפול
 אוחו נמרוד לכבשן אס ילא צטולס וכשצא לאי' נחחוה
 רעצ בארץ ואמרו יושבי מקום ססוא מחמה שזס סמין צא
 אלליו אירע לנו מקרס זה וסלך למלרים כדי להכקיט
 כדבר לבל יחפשע צבטיכס ואלוליו זלח לא סיה סולך למלרים
 שלא אמר לו ספ"ח כ"א לך אל ארץ כנסן וזה ס"י מעשרי
 נסיונות שנהכסס וסנס לכאורס מה זה נסיון שכלך למלרים
 ססוא כמעט נגד זיווי ספ"ח אלא ליל כהיל* וסכס חמוס
 מאד וכי אפסר שלא שטמו יושבי ארץ כנסן מגודל כנס
 שנחרחס לו כצור כשדים כלא ככל קרוב סוא לאי': שנית
 כצוואו למלרים לקח פרעס את אשחו וינגע ד' את צית
 פרעס וסירע נמלא שטש' לו גיכ גס גדול ואח"כ לקח
 אבימלך את אשחו וסכס הרי חמיכות מדכר דכירי אינטי
 ובודלוי נשמע צית אבימלך מזה כנס כי קרוב זה אל זה
 סיה כדכחבו ולא נחס אלקים דרך ארץ פלשחיס כי קרוב

Seems
 WFAIR
 LIFE
 Repleto
 ae BAD

ק"א אגרת ה'תש"ד ארימלך נועם

Run away
Dude
Escape
from
Prison

Prison seem to get away with it

קרא "Crazy"

Doesn't matter anymore
All right
I found
Person
קראת
החומר

מחנות
Detention
קראת
transcript

ובכס עזרים צמוד זה כנראה שכתבו איש וזה הלדיק גולס
דכויו וכו' ונפרו נחשב לו גלות ומה שאין קצב'ס
מטיגס את החיוב מיד למטן לדיקים ילכו גם כן ולמטן
סמות פניו רשמי' ומה שמתנשים אח"כ כמו שנתפשו נמרוד
וחזיריו הוא מחמת שכתובים בה מאלויו ששקר אין לו
גללים וכפר כורג איש וכל זמן שהקצב'ס יכול להלילו בתיזה
זכות מליל אותו ואחר כל הכסוינות נכס השי"ת לאח"כ
לפקוד את בנו כדי לעמוד זכותו והפרו לצור פ"ג המזנה
לדורי דורות כן וזה כל פונד'י כשם אשר יש לכם מחתגים
ועומדים עליכם צבקריו ודברי ריבוח ועיניו רוחות לדיקתם
אשר נעשים בהפילתם כמו בדורות ראשונים נזכר שאנחנו
נאכל פירותיהם וזכונם יפמד לנו * ואפשר שנמלא איזה
גדול כדור גדול בחורי' וגדול ביהוס וכוא ג"כ מהקטע
ואפשר מהמת טעמי' איזה הטא ובכה לפנות השב' או
הפלה נעוריה שרר' לזכ השובס גדול' וכנפס גדול' ומי
לנו גדול מדוד כמלך פ"ס הי' מהפלה המיד על הטאת
נעוריו' כחמור הטאת נעוריו כ"י ומה לי לעשו' שסככרי'
מביא אותי לידי דברי' אלו כדי להלדיק את הלדיק
דמשיקרא פ"י חסבות אדוני אמ"ו כ"י : ושאלתי אלהי' ו
כ"י שיאמר לי מ"מ משנים כנוסחאות שבהפילה וסביב
לי כך כלל כבי' ז"ל שכוף ראש לכל הפוסקי' הוא ז"ל
מביא אלו כנוסחאות' והתייב בה כרמ"א ז"ל שכוף ג"כ ראש
לכל הפוסקי' איון ותיקר כל החוקינו' על מכוני' צפני
כללות ישראל וראש בניסחא זו שכוף אור גדול ואין הטולם
כדאי להשתמש בו וכעמוד לנו כנוסחא השכניות שכוף דבר
שסוס לכל נפש כפרכנו אבל לפני הלדיקים אלו אשר רחלו
מליחם ומדקדקי' על פלס דחוט כשטרה וודאי לא הי'
כוונתו ז"ל עליכם לנצל אותם מלהפלה נוסחא זו שכה
ביש ואלו ואלו דברי' אלקים חייב : ואם תקשה לך כלל
יש כמה אנשי' שאינם צמדינו' זו כהנה כהנתי ואפסיכ
מהפללי' נוסחא זו ומהצדדי' לחסודי' פלוינו וגם הי'
נקראתי' בשם חסודי' * כנוני אומר לך בני מלינו צבירה
פ"ס שכתוב ויהמינו ד' ונמטה עבדו ומה לנו מה
שישראל האמינו במשה כגם ששויית הצטיות למשה וגם
דך יאמינו לפולי' מה לו למשה רבינו מה זכי רינונו כיה
שיאמינו ישראל בו כלל לא הי' הפך רק שיאמינו ד' :
אמנם חסודי' קדושי' שמיטנו צוה דבר גדול וסוכרתו
פ"כ להאמין במשי' : דכ"י כוונת המקום כיה שבוילאו
ממרו' שנקבל חסודי' וסוכרתו ללרוף כלרוף ככסף מזוקק
שבעתי' ולכך הי' כל אלו המאורעות קריעת ים סוף ושאר
כל הכיסוס ומשה רביע"ה כיה מקדש פלמו עד שבה למדריגה
הנבואה ופלה למרוס וכוריד חסודי' לישראל : וכ"י כל ישראל
לא הי' יבוליס : צוודאי שבי' בולס צמדריג' זו של משי'
ושקבלו חסודי' פ"ס מדהנה הנבואה : אך מהמת שהאמינו
במשי' ובהקשרו בו וכוה כ"י משפיע עליה' רוח קדושי' וסי'
בללו סם ג"כ צמדריג' זו ועמי' יכלו כולס לקבל חסודי'
פ"י אהדות' והקשרי' במשי' ובכמשל מוצן מאלויו ומי שאינו
מאמין לדברי' אני אומר לו כך מהחלס ישוב על הטאת
נעוריו ויהבודד בפלמו וישי' אל לבו כמה פטמי' כלבין
איזה אדם אף אחד מנני ביה וכו' פטמי' אמר שקר אף
דברי' כנאי ושאר דברי' אשר הם מוצאני' כספרי' כוראי'

ולטעות עליה חסודי' גדול' ומרפי' גדול' : וכנאוס פולי' על
בולס : ושמתיו פעם אחד פ"י על פסוקי מפי אלהי' כ"י
ולא ידעתי אס מדלי' אמר זאת או בשם איזה ספר
דכתיב ויהאו כמלך יפייך ומקודס כתיב : ושכחי עמך
ובית אביך : וכפי' הוא כך כשהשכח עמך ובית אביך
ויהוהך וגאוףך מי את אז ויהאו כמלך מלכו של עולם
אח יפייך : וידקדק על פלמו כחוט כספרי' לקיים ככל
כמבואר בפוסקי' וזפרט בש"מ אי"ח ובספרי' מוסר אשר
עודכס חיי' צ"ע : אח"כ יתפלל כוסחא זו של כבי' ז"ל
ובוודאי יטעוס צס פעס ולא יכי' וכול להחשק מלהפלה
לויסחא זו אף שבי' מהקוטבי' פמו לא יחיש ויסבול ככל :
וכך אמר אלהי' כ"י אס הרלו להשגות דברי' אלו הרלו
דברי' כניס ואמתיס : ומי שיש לו עוד ספיקות וקשויו'
על פונד'י כש"ה אנו חסן לו פלס שישב צבדירות ופספס
במפשו כמבואר לעיל אף שלא ביהרתי אפס קלבו מהמת
שקלרס כיריעס מכיל אסן לו עוד פלס שיחחיל ללמוד
חורי' לשמי' בכל חופני' בלו פני' זיקוס בהלות לילי' חמוד
לצכות על פונתי'ו אשר עמי' מנטוריו עד כיוס צמרנפס
וילמוד חורי' לשמי' וכחורי' וזכיר לו כל פונתו וחסמר
שפרות צברו וכחורי' הלמדנו לפנות השבי' : ועבירי' שבי'
כמלחק צבינו ועמוד גדול' צבינו : וחסמר מפחד צברו
ואז יחורלו לו כל הכפיקות וצב ורפא לו וירא' מעלות
הלדיקי' כצבדי' אח ד' צלמס : אכובי' אחי אל הצבות
אל דברי' שקרים כאלו מקראים אשר צין לילי' כ"י וצין
לילי' אבד ועיני' ראו אשר כמי' ואלו מהפילוס שלא צנמס
צבוי"ס מהמת במחלוקי' כאלו וחזי כמעט רגש והרתי'
נפלהו' מהמי' שבעקר און לו רגלי' וזדוק צלמונתו יחי'
ורק שהשגות סיטיב דברי' למטן לא חסי' כמה שממכ'ס
עייכס חיי' * אכובי' אחי אלו כיותי רזי' להבי' סכל
מס באלהמי' כ"י אומר : על הלדיקי' אלו קלר' כיריעס
מכיל כמך אמר מה שחחס רואס אחס הלדיקי' עובדי'
שלבס צנגלס הוא כעופס מן סיס נגד הסנימויות שלסס *
קילור כדבר שמממרי' איש שלא ללא חוץ שלא ועמדו
צמקי' כטייפי' מהמת גדול' מהשבוי' קדושות שלסס וכחבי'
כארזי' אליה סס אללס כמפסח ופוחיס צכס מפיינות
כחכמי' ויהידיס גדוליס ואף שמדברים פס צ"ה מחשבחס
המיד ברוממו' אל וצשאר יחידיס וכשלומדי' כגמי' קדושי'
ממש אס אונולס אחס מגודל אחכס וקדושה וגפחה לסס
מפיינות סחכמי' סן צנגלס וכן צניסחר וכך אמר אלהי'
כ"י ששמש מרבו ז"ל ואמר כאיש כזה כמזכי' סחנא וחי'ן
רוחי' אותו הוא חמוס גדול' עליו וגם הלדיקים און עובדי'
חלות לילס צבוי' כ"ה מטפס צננה איזה ליוות קלרס
והמיד כס מהאונטיס על גלות וזרי' ישראל פס כללות
השבי' ומחפוללס עליה' חמוד כמסיר' נפסס בלמח
ובחמי' ומי ויכל להפלות על כנחצ שחר כדברי' אשר
שמפחי' מאלהמי' כ"י אסס על הסוכי' זחה רחס פס מי'
מהקוטביס אסס על נפשונו צוודאי אלנוי זחה און כל
אומס ולשו' כ"י יבוליס לשלו' צנו מהמת גדול' שהפילו'
שלבס צמחשבו קדושו' איפעך ברס אל מקומך ושסס
חשובס שלימי' אס צלרויס נפלס שלכנה מס ועשו' אחובי'
קיר ואל חנבלל מחשבחק דברי'ס אלו כ"י זס קילור נפס

אקרום אפוף Walk-away - מחלוקת + אכ"כ DON'T GET INVOLVED WITH PEOPLE

כפשוטן אבל כפשוט גיב אחת וזהו לריך סיוע גדול
 וסוף טיקר בצנודת השי"ח סנודים צמח* ואם תרצה
 לשאל מה זה אהב צניטס שממש מניחן ממון פיז
 כדי לראות זאיז ויש לכס גענוטן גדולים זפי"ז ושנים
 ושמיס צכס יומר מצבטיס אני אומר לך מה שממתי
 פי"ז על פסוק מאלמי ייר ואף שאיני זוכר כיכ על צורו
 אפסיכ כדומי לי שחנה נפוך צזס וזהו אל יאמר בן
 הנכר הבדל יבדילני סי מעל עמו ודקדק על הלי שנפל
 הבדל בו ואמר הקירי אחס לבין מימ י"ש שני לדיקיס
 שיוין במעטיס סקדוסיס ומצביון זאיז עד מאד ולפומח
 זה י"ש צי רפטיס שטוין מעטיס רפיס רפס על זה
 כרפס על זה זה מוסר ממון בו וזה גיב זה מוסר אח
 זה וזה אח זה למס אין אוכבין זה אח זה וסביב על
 כלדיקיס ליק מירי ואמשול לך משל כשיס שני עבדי
 אלל מלך וכל זמן שהעבדים עובדים אח הסלך בצמח
 ובחמי ובאבבי גדולי ושלמי מלפס המיד שיסא הסלך
 בשמח ובחפנוגיס גדולים ולא יסי לו לער משוס ארס
 וכאשר רואס שאזס ארס משמח הסלך ומביאו לחפנוג
 אוכב מאד לאיש כזס ואס סי יכול ליהן לאיש סכזס כל
 חללי דעלמא סי נוסן לו עבור שמשמח אח הסלך וזסו
 בלחי אפשר שיסא אהבס העבר במלך שלימ כיס בהפסיד
 וספריס עזמו מכל וכל מן ספסיז ועינו צפיוני וכלל
 נחשכ יסי כמיס משרפיס ואנחנו מס ואלוילי זחס סכזס
 במדריגי זחס לא סיס לו שמחס כ"כ מחפנוגי הסלך
 ומשמחהו ומחמי שמשכז בצמחצחו לסיו לו לעזמו גיב
 חפנוגי ישמח ושחשז בצביל חפנוג שלו אין אהבס שלימס
 למלך* וכסכזס במדריגי זחס לסווח כל מחשכחו על סלך
 לבדו סזס נחשכ צפיוני לבלוס כ"ל ובשרואי איס אחד
 משמח אח הסלך אוכב אוחו ומביב עליו יומר מגופו
 מחמח סכזס צפיוני ללא נחשכ וכל מס שטופס למלך
 קפן צפיוני כאלו אינו עופס בלוס וחבירו גס כן סוכר
 כך ומחמח זה אוכבס זה לזס עד אין קץ והכלוה: ושני
 כרשטיס סכזכס זס אח זה סזס מחמח שאין ארס
 עובר עבירס אלא אח כן יזכיר צומר צו וכל ארס ירו
 חקפו לחפוא ויזכיר מסמח אח עיוני וסוכר לפעמיס
 שפוסס מניס אלל כשרואס חבירו עובר עבירס זו בעלמס
 שפעס סזס נכזס צפיוני כי על עזמו כסמית עיוני ולא
 על חבירו וכשחבירו עופס עבירי רואס אח שפלוה: וזסו
 פי"ז ספסוק ואל יאמר בן הנכר שנחנכרו מעפיו לאביו
 כצמחי"ה הבדל יבדילני מעל עמו סן מלדיקיס וסן מרשפיס אני
 נבדל וסיונו כפלי הבדלות כי מסלדיק בודאי סזס נבדל
 שאין לו שחמח מוס שהלדיק משמח אלקי* ומסרשע אני
 נבדל גיב וסזס אוחו בלרוה שטובר עבירי כי רואס
 בשפלוחו כ"ל ובמעפיו כרפיס: אל יאמר כן כי אין לך
 דבר שטומד צפני שחשזי וסקביס מקצלו: ואס תרצה
 לומר אס כלדיקיס סזנלי צלע מדוע לוקחיס ממון מצ"א
 אף אס סיס נוהניס לסס כל סיוס: אכזבי אחי יס לי
 צזס כמס עממיס כמוסיס אשר אי אפשר לספלווח על
 כחכז: אף שפשוט סזס גיב אחס שמעולס אין מניחיס
 ממון בקופסא ולא לן אללס אף לזיס אחס סממון רק
 מוילויס אוחס ללורך עניי ישראל וללורך בחולוח ישראל
 לססיס

וכך אמר אלמי כי סימורי אשר סס עושי קודס אכילת
 זחשכזס סקודי אכילת' סלוואי סכסו אנחנו עוסיס זחס
 צמח סחפלי וחולל לסחכונן כשנלך סך חכלוהן סאיך מגעח
 וזו בחול ובשכח אף פשוטי ביא כפרכי וכוילי לסבין סקדוסי
 סכסס וסופר לי אלמי כי ש"ס צניטס לדיקי שאין וכוילס
 לנגן ואפסיכ קולס ערב ומחוק יומר מניף ודבש צמח
 חפלה ובודאי אין זה פשוט גדול מידוע סזס: וסיותי
 רואס לנגס לך כמס חידושי ססיפר אלמי כי מסלדיקי
 רק שממתי פי"ז על פסוק אחי מכבוד אלמי כי ובשביל
 זה ממתי אפי וכך אמר אלמי כי פי"ז על פסוק דור
 לדור ישבח מפסיר כי איחס צומי עד שלס שקפי שממח
 על עלי זרחס שממי של שמואל עד שלס שקמס שממי של
 רבי בו כי אין סדור ריק מן כלדיקי בכל דור ודור רק
 שאין מלמיני רק מי ש"ס לו כמס קדוש ולא עניס
 צפנירוח כגס שמצוהין לכס ראי מן כלדיקי ומדורות
 סקדמוניס אומריס צזס הלי אנו מלמיני כחכמי קדמוניס
 שסי לסס מדריגי רוח סקודס אלל עחס בדור סזס
 בלחי אפשר לסיוח זחס וכן בכל דור ודור אומריס כן כמו
 שמלניו כשאלו סמלך עיס כידוע* אכזבי אחי יסי לבך
 צמח כי גס צימי סקדוסי סכריי ז"ל סי גיב מחקוטטין
 עמז: וזסו סי ספסוק דור לדור ישבח מפסיר ר"ל דור
 סכזס עחס מודי בעלמס שסדורו שסיו לפניס סי לסס
 מדריגת ריסיק וזסו ישבח מפסיר שממחמי ומודי סגדולי
 מעפס די שנוחן ללדיקיס אלל לא בדור סזס וזסו פי"ז כגמי
 גדוליס כלדיקיס צמחמס יומר מצחייסס כי צחייסס סיו
 מחקוטטיס מעפס אחר מיחה כולס מודיס ומשכחיס
 אוחו שסי לו מדריגי סכיל ובשביל זה מעפחי אפי מלסודיע
 כל סכיל כחכמי מס שממתי מפי אלמי כי ומחמחי
 יחדוטי עליו שבודאי אס סיו נוהניס לו כל חללי דעלמא
 לא סי מוילוי דבר שקר מפיו ואין דבר אי מדבריו יולאין
 לבטלס וכך אמר לי אבי צבקל כל ארס יכול לבא למדריגי
 זחס רק שיסא למדן כגמי עס פרשיי עכ"פ אף אס אין
 מפולפל כ"כ ואס סזס מפולפל יוטי מוז ורבי שחו ולא
 ישחו מחמח שאמוזין סחבל צשני רלשין שפורשין פלמס
 מכעולי צבביל אהבס פולס ורודפין אחר סכבוד וסממון
 מצב ענין יומר מגופו וכממסן זחס מצבלל אוסן מכל
 מחשכזס פסירוח ואין מופילין צזס כלוס כי בודאי למי
 שפסי"ח רזי צפשו מוילוי צא לו ספסירוח בלי עמל
 זגס סכבוד אף שמראי בעלמס עניס גדולי זס סכל בצביל
 סכבוד סכזס צמקוס ארס ובמקוס חיוחס ממש ואי אפשר
 לספלווח סכל על סככז מרס סככס ומי שרואס די לקרב
 אוחו ציין כשלו ושממחי מגדול אחד שאמר זה סככז
 על פי"ז אבני ככסס סגדולי כרגו אוחו זכו חמי גדולי
 סאיך אפשר לכווג סמללך סכזס גוף נקי זך ורוחני אלא
 רק שהצבירו מלומנתו רלשגי אי"כ מס סזס אומנתו עחס
 סלל כל מללך נכרל לאזי שליחוי אלא שנועינו לו אומנת
 סממון לבבלל צני ארס כרדיס ממון ומישר סזסו קרוב
 לפי"ז צמ"ס רק לריך לסיוח וחרן צממון כמו שמלניו
 צופקב אפי שסי וחרן צממונו ונחן חומס מכל כמ"ס
 ול אשר בו עשר אפטרנו לך ואפסיכ סקפיד על פכיס
 קעניס ששכח וזסו חכמס גדולס אף ססכריס אין

CONTRA CONFUSION

קִיב אֵלֶיךָ אֱלֹהֵינוּ אֲנִי הַיּוֹדֵה לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי

כשכולני מלימודם כזה נפשים להם ניסים ונפלאות כמו
 צדקות רחמים ומרפאים חלואי וממשיכי השפעות
 על כל ישראל: וכן הנקראי עיני העדס המשפיעים
 חמיד המרכות העדס ומחננים להם כל לרכם כן לנפש
 וכן לגוף בקיור הם מקדשי פלגם כיכ עד שנחטל מהם
 כח החאוס בגשמי ואין להם שום חלום וחמדי לשום
 הענוג פוטו* ומיוד דברי במדס הזאת זכור אזכרנו
 למיוד לפני אהובי דודי מה ששמעתי פעם אי מגדול אי
 שבסם פוי על פסוק אחד אס בחוקתי חלכו כיו ונחתי
 גשמיכם בפסם פרשיי זיל בלילי שבהם פוי כי אדם
 זריך לקשר פלמו כיכ במחשבותיו הסטורים חמיד במכות
 השי"ת ב"ס עד שגומע למדריג או פויחטל החמד מגופו
 כל פיקר ולא יחי לו שום חלום לחפנוני הפוכי"ן כן
 אל אכילס ופחיס ומבגל וכן שאר הענוגי האדם כמו
 הכבוד וכדומס לו אך כסוף במדריגס זו אין יכול
 לקיים מליח פונה האמורס בחורס המוטלי על אדם
 בחיוב ותירוץ להם שפסם ספוב ברחמיו הגדולים מרסם
 על האדם כוס סכוף במדריגס זו ויתן לו בעם כלורך
 בגמור כח גשמי וחאוס לזמן סכוף בלבד כדי שיחי יכול
 לקיים המלום ואח"כ חחר למדריגתו רחשני אשר היי זו
 מקדס ושאר צביעול כל חמדס וחאוס בגשמי כאשר פעל
 בעלמו פוי מעשויו הסטורים ומחשבותיו הקדושים ולפי זס
 פוי הפסוק מוכן מעלמו אס בחוקתי חלכו וסיינו כמו
 שכתבתי לפיל שכלדיך הולך במחשבות השי"ת חמיד כיו
 הפסק עד שבא למדריג זו פויחטל ממנו כח החלום כיל
 ונחתי גשמיכם בפסם הפסית השי"ת שיתן לו גשמיח חרש
 לפח כלורך לקיים פונס דאורייתא ופי"ן כחז רשיי סיינו
 לילי שבהם סכוף פונה ח"ח טיש חיק מסוק מוס האמת
 יורס דרכו שאין אחי הפגס כיכ לפשיג עד סיכן מגיטין
 במחשבותינן הסטורים אך זחא ידעתי צדיור צמוכשי
 ודרשתי וחקרתי סיפצ על כל זס ולא ראיחי מהס שום
 הסרומי וגיאות או דבר שקר וחנופס לאדם או מימוד
 ממון או שודברו חיו איזס דיבור קל שינוי להס הכ"י
 גופניי מכה הדיבור סכוף זחא כמי שנים שאני שרוי אללס
 ולא ראיחי מהס שום דבר שפלות ומעולס לא לן אללס
 ממון בקופסא אחי לילס אי וחמיד כל ימיסס פוסקים
 בחורס ומליח ומפי"ע להשיא יחומים ויחומס ואלמנות ולסחיר
 אסורים ולפדות השבויס ולרפא החולים ולנחם אבליס ולגמול
 חסדים פס כל אנשיס ולכתיים אורחים ולקבל את כל אדם
 בסבר פנים ופיה ולרחם על אביונים ומלפגעים חמיד בלרות
 ישראל ופוסקים בחורס די לילס ויוס ומחדשי חרושין
 דאורייתא ומגלין רזי חורס וסודותיס וכל דבריסס מחוקין
 מדבש ונופס לופיס כשאלמרים איזס דבר חורס או יראה
 או דבר חידוש או נופל על אדם כשומע מהס יראה ופחד
 מאימה השי"ת ב"ס בלילס אינו יכול להשיג מס שפופליס
 ועד סיכן סס פועליס* בנדול סיחודים וספודות שפועליס
 מחלוח לילס ואילך אך זחא סכרלס לכל גודל קדושיי
 ניכרים מחוך מעשיסס ומפעלס בראש מים סמוכים למטחס
 כל סיללס חיקף כשינוי חלוח לילס סס נעורים משנחס
 צאימס ומרדס כגוף מאור ורחלסיס יריסס ומפסרים ומניקיס
 פלמס

לשיאם כי אין מליח גדול מזהם כעם אשר צמיס
 נגוד גירס בגבוליו כידוע ואחמיו ניי אמר סכגורי סכוס
 בודאי לא היי כח בידס לנזור הי אס מחמת סקפפות
 שטיס על סלדיקיס וסדפיסו אגרות מכועריס וחקי כעם
 שפועליס אגרות סכס* אכוכי אחי מנפ פלמך מלססכל
 זו כי כך אמר אחמיו ניי מי שמסכל זו ומשמח זו לא
 יזכס לראוח בנחמות ליון ושמחה ליוחן ונחופס סלדיקיס*
 או שנוחנין ממון לפדיון שבויס ומחויקיס לומדי חורס
 שאין משיחין פליסס אחריס להחויקס כמבואר בספר
 חסידים שכוכן לפסוח כך זחא פוי הפסוק יד לוד לא
 ינקס רע ר"ל כשלוקח מיד וטוחן ליד אחר עושפ מוצס
 לזס שלוקח ממנו סכסס הפקפרג עליו למפלי לא ינקס
 אחוח מנכסיו מלשון פלוגי יחא נקי מנכסיו כל זס כדבתי
 בקיור נמרץ וחקק אחי שמך מדברי אחמיו ניי ואין פוי
 יכול לדבר אח כל ונוכח דברי אחמיו ניי כפרס לסעלות
 על סככז ואס יחסוך וישחוקק לבו ספסור דברי פוי
 קדשו פוי חכס חן ישיב פעמי מרכבותיו לכאן ויטרב נח
 שיחו ואמריו סנטימים מנופס לוף וכל פעס*
 סי"ק אלפזר במסיר"ר כרו יחיר ככור סכוס

DETACH
 DON'T
 LOOK
 DON'T
 READ
 ROAD
 WALK
 AWAY

ג"י"ק הגעני והכס מה שמחשצ אכוי דודי שמרזב סגינפסיס
 נחליתי סלמח יורי דרכו וסכדי בשחק שאינו כך
 שפעולס לא פשיחי סגינפי כאלו כלל ומקוואוח לפעמיס
 היס לי בעם כלורך כשכיותי ברוח וחוק סיפצ אבל
 כסרגסתי בעלמי שום רפיון כח לא סייחי סולך במקוס
 כלל: ומי"ס אכוי דודי שאני חורס פלמי מדרכי אבוחי
 הקדושים לא ידענח פוי הדיבריס אדרבס אחי סולך בעקבי
 הססודיס הקדושים אנשי ססס מופחי סדור אשר בזכותס
 אנו קיימין בגלות סמר וסמחר סוס: וסכס אכוי דודי
 אס חרס לבאר סיפצ פרטי מעשיסס ספויס וסכגוסיס
 הקדושים חקצר סירויסס מכיול וסכס אספר לאדוני דודי
 קנח מעלת סגוסיסס הקדושים בדרך כלל זחא אינו
 אלא כמי"פ סס סוס* בראש כל מחשבותיס חמיד
 לסעלס לרין כבורס יח"ס בלבב שלס ולעבדו בלמח בלי
 שום חפרובח סנחא פלמס כלל ובלי שום גיאות וסחרומות
 ארס כלל ברלון השי"ת ב"ס וסס חמיד פוסקי" בחורס
 ססס לשמי ללמוד עי"מ לקיים גס כוונחס בלמודס לזכך
 ולספר פלמס ומחשבותס כדי שיוכלו לסחפלל בלי שום
 מחשצי זרס כלל ופי"ז ספלחס פולס בכווי גדולס מאד
 גס כוונחס בלמודס למען עטר פלמס ומחשבותס שלא
 יבא להס שום סכסור ביוס כדי שלא יבואו לידו עומחח
 קרי בלילי חלילי: כשולמדיון סגמרס סס מלבישין פלמס
 פחד ורעדי ואימי וירא" גדולי מהסס יחברך ב"ס וחורחס
 מאירי בפניסס: כשמזכירין סס סנחא או שאר בעלי
 השמופי מאירי בשכלי כאלו סנחא סכוף עומד בפניסס
 חו פס שורס אורו ממרכבי סעלויי כדרך סמבואר
 צירושלמי סלרך לזיר לפלמו כבעל השמופס כשמזכירין
 אחוח ופי"ז נופל פליסס פחד וירא" גדולי מהשי"ת עד אין
 קץ וסלתיח ואכבת חורס ואורס בוצר בם בלי ספסכ

LISTEN
 TO
 BODY
 FEELINGS

PRAYING
 FOR
 EVANGELISM
 DON'T
 WANT
 ANYTHING
 HANG
 ON
 TO
 ANYTHING
 DON'T
 WANT
 ANYTHING

וְיָתֵיב עִמָּיִם כְּאֵתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנִי הַיּוֹדֵה לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי

שום איחור וקידום כלל וזה נסיוני בעלמי ובדודי סוס
 עובדא כמה פעמים שיש לדיק אי במדינותינו שחול יודע
 ומרגיש כי חמיד קודם סיסירים ואמר בפירות למחר בשפט
 זו יחי' לי כך וטוד' לרקס בעדי וע"פ רוב פעל בחפלהו
 ולדקוחיו עד שנלחתי מכס ואס לא הי' בי כולם נשאר
 מקלחתי למטן דעת כי לדקו דבריו אמח ואפילו כשסייתי כמה
 פרסאות ממנו מה לי לספר גדול מעלותי' מי יוכל לספר
 כי דבר שאין סוף הם חמיד מפרסמין גוהי' ומביישין
 עמם ברבים אם יש להם איזה מהשג' פסולי' או אם
 דיברו איזה דיבור קל בלא קדוש' או אם הלכו איזה פסעי'
 אי' בלא קדוש' הם מפרסמין ומגלין חיכך הדבר הכוא
 כדי לבייש עממן וחוזרין חיכך בחשוב' עלי' כאלו פשו
 בעיר' חמור' חיו מעבירות שבוחר' ואין חילוק ביניהם כלל
 וחמיד רואין חוב לעמם וזכות לחבירו וסבורין נחש מאד
 לשמים ולבריות שיש ביניהם אכז' גדולה כיכ יומר מאכנת
 אב על בני ובמל עם אשחו ויש להם אחרו' גמור וע"ז
 כמעט כים אי' לכולם ואין חילוק ביניהם לביניהם אל בני
 חברים כמעט שאין ניכר מי הם אביהם של בנייהם מגודל
 האכז' ואחרות וע"ז וזה כלל מרוב השחוקקוהם ואכנתם
 להשלים רצון כבורא ז"ה בלב שלם אשר בלגם חמיד
 כשנחש' כי בני אדם לדבר וע"ז או אין שומעין מהם רק
 אכז' ויראש רוממות אל וגדולתי' וסורתי' הקדוש' ומסייעין
 זה לזה בעבודת הש"ת ז"ה בנאמח וכל אחד מהם שפל
 דעתו וחבירו גדול ממנו אלא ולומדי' זה לזה בעבוד'
 כבורא ז"ה ותורתו הקדוש' ואינם מהפארים בעלמם בשום
 מדרג עובש שיש בהם וחמיד אינם חוזרים בחשוב' כל
 ימייהם כמעט שאפיי רגע אי' חסן סולכין בלא הרהור
 חשבי' בלבדם ויש להם מוכיח שיושב בלבם חמיד ומימייהו זה
 לזה בחוכמת מגולי' ואכנת מסוחרת וכן מקיימין כש"ע
 מ"ש בשהחלתי שנותי' די לנגדי חמיד וממט השם הוי'ה
 ז"ה אינו זו מנגד עיניהם כלל של אש מאיר להם והם
 חמיד רואיי' אוחו וכדרך שנאמר ובי' סולך לפניכם כניל
 ואם לפעמים השם כו'י' חיו אינו מנגד עיניהם או שרואי'
 שם אחר כמו שם אלקים או אדני' יודעים צבירור שיש
 אלא בצדוד דודי' כרז בגאון חסידו הגדול איש אלקים מופת
 סדור רבן של כל בני כגולה ס"ה אכז' דק"ק ניקלשפורג
 צביר' וסמדי' וי"ז ידעתי שכל הנכונותי' הי' כך ומוטל
 עלי' לילך בעקבותיו הטובי' כדרך שאמרו בגמ' רוב בני
 סולכין אחר אחי' בלש' ובכן אכז' דודי' יפרוש לי במכתבו
 כדי שילמוד סהום מן המפורש כי' אכז'ו ז"ה ד"ש
 ומאפס לעובתו וחסן בצלדק' קי' זכריה מענדיל*

עלמם ומטנין עממם טיב כדרך שכתוב בש"ע וכלל בנאמח
 וירא' ופחד : אח"כ יושבין על הארץ ואפר מקלס על
 ראשיהם וזוכים בלב נשבר וקרת על שנים עשר קרעים
 על גלות ששנים זרות ישראל ועול הגלות וגזירות המלך
 ומחפליים עליהם שירחם השם כעוב על עמו הקדוש מכרס
 ויטע לב המלך ויועליו ושריו עליהם לעובד להכילם מכל
 ארס ומיני חלאים ויסורים ומשעות רעות ושלא יערכו עם
 הקדוש זה לזה ולא למס אחר ושיחי' פרנסתם מזומן להם
 קודם שייערכו להם בריוח בלי ערדס ולספך אה לבצט
 לירא' ולאשכח השם ולסכור לבאנן מקרבם וליחן להם לב
 בש' לעמן ידעו כולם ויכירו גדולה כבורא רוממתו בגדולה
 וישבדו בשמחה ואח"כ לומדים גמרא וחוספיה עם מפרשי'
 הש"ס ופוסקים ראשונים ואחרוני' ורמב"ם ז"ל ואח"כ עוסקים
 בספרים הסחורים כמו כוזר הקדוש ודומס לו כחצי כחרי'
 ז"ל וגי' לומדי' ארבע שנים מכל אי' שיפור והניך * ואח"כ
 הם מחמילין להסבוד עממם ביטס וזין קונס ולכין עממם
 אל הספילס כי ראו כי יבא יום וסם מפרישין עממם מכל
 מהשבו לורכ כבלי כזמן כלל : רק דבקים עממם ומשבוטם
 ונרי' בנכבי' גדול' רוממותו אל ומחשבין פלות אדם וסופו
 ונחיתס לפני עיניהם יום המיחס בלי ידיעה מקודמת
 ומדבקים עממם עד שמגייעי' קרוב להשפטני' בגשמיו' כדרך
 שכתוב בש"ע מעלות הספלי' אוך לרי' להיו' וצוער בלבס
 אכנת גדולה עד שנראש סאור בפניהם ואימתי' מוטלת על
 כבריות ובעלי עבירות צורחיס מפניהם מגודל הספח
 כמגיט מכס מרוב קדושתם ויראש שמים יאמין לי אכז'
 דודי' דברים כללו כי במדינותינו כנר ידוע לבני אדם למאות
 ולאליס מפוסמס וזמופחיס נגלים הם מהפליים
 ופועלים בהפלתם כמו צדוות הרהשוטי' ולפעמים אפילו
 דביבורס לבד פועלים כמו צהפלט כדרך שנאמר ויגור
 אומר ויקס לך אם הי' רואש אכז' דודי' להיות כנאן
 הייתי מראש לי הכל בזמפת ובחוש הרהור וכעת יאמין לי
 על נאמנתו כי עדיין אין אי' מוחזק בשקרן חילוי' ורואי'
 להאמין לי שיש ביניהם לדיקים כאלו שיכולים כמעט להחיות
 מהיס בהפלתם אשר עיני ראו ולא זר שהביאו להם כמה
 פעמי' חולאים אשר היו ביאוש כולם ועיי' הפלתן סוכס
 חזרו לבריהתם כנראשוני' כדרך כל הארץ בקיור כמעט
 שאינם צוח סעולם כלל רק חמיד סולכיס במחשבתם בעולמות
 סעלונים וזה נראש מהם שמרוב דביקוהם אינם שומעין
 לפעמים מה שבני אדם מדברים אליהם וסולכיס על הארץ
 בגופם ונשמעם דבוק' למעלה וכשרואים חיוס בן אדם
 שאינו סגון מרגשים חיכך בו אוך ומס ולפעמי' יודעי'
 צבירור אינם עבירס שפטס ומחזירין רבים בחשובתם שלימס
 בלי שום חערובת גיאות וסנאות לורכ אדם כלל רק מחמת
 אכנת ויראש גדולה רוממותו כבורא ז"ה וב"ש מה אכז'וב
 לאדוני דודי' יש ביניהם לדיקים כאלו שידעים אם יבא
 איזה כחב או חולס חיו' לאדם הם טודרין בערן לאדק'
 ומקדימין חפלט לנרס ולפעמים נעול האדם סהוא מן ככאב
 ולפעמים צח ככאב סהוא למן שקבט כרדיק כניל בני

Sitting on floor

True צדיק

אמת תפלות

אמת תפלות

אמת תפלות

אמת תפלות